

«ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Η Παρθένος σήμερα τον Ύπερούσιον τίκει. Μᾶς ἀξιώνει ὁ Θεός καί Κύριος τοῦ Σύμπαντος νά σταθοῦμε καί πάλι μπροστά στή φάτνη τοῦ πῶ ἀκατανόητου καί ὑπέρλογου γεγονότος τῆς Ἱστορίας. Ὁ Πλάστης ὁρατῶν καί ἀορατῶν, ὁ ὑπεράνω τοῦ χρόνου καί τῆς φθορᾶς, λαμβάνει δούλου μορφήν καί ἐμφανίζεται ἐνώπιόν μας εὐθραυστος, ἀπροστάτευτος καί καταφρονημένος. Σέ ἕναν κόσμο πού ποτέ δέν ἀσχολήθηκε μέ τούς ἀνίσχυρους, τό ταπεινό καί ἄσημο «παιδίον» γίνεται ἡ πηγή τῆς ἐνοποιῶ ἀγάπης καί ἀποτελεῖ ἐλπίδα ζωαντή σέ ἕναν κόσμο φόβου, ἀπόγνωσης καί ἀπαξίωσης τῶν πάντων.

Ἐπί αἰῶνες, ὁ κόσμος μοιάζει νά ἀκολουθεῖ πορεία φυγόκεντρη. Τό ὄραμα τῆς μίας ποιμνῆς ὅλο καί ἀπομακρύνεται, ἀφήνοντας τούς ἀνθρώπους διχασμένους. Τό σπήλαιο ὅμως τῆς Βηθλεέμ ἐμφανίζεται ὡς τό σημεῖο συνάντησης τῶν ἀντίθετων καί ἐνοποίησης τῶν διεστῶτων. Οἱ ἐπουράνιες δυνάμεις, οἱ ἀόρατες καί ἀσώματες, συναντῶνται μέ τούς ταπεινούς ποιμένες. Ποιμένες καί ἄγγελοι γίνονται κοινωνοί τοῦ ἴδιου μυστηρίου. Μάγοι καί ἀστέρες κλίνουν τό γόνυ στό μόνο «καινόν ὑπό τόν ἥλιον». Τί σημαίνει, ἄραγε, αὐτή ἡ φράση;

Ἄναφέρει ὁ Ἐκκλησιαστής στήν Παλαιά Διαθήκη πῶς τίποτε καινούργιο δέν μπορεῖ νά συμβεῖ στήν Ἱστορία καί πῶς ὅ,τι γίνεται, ἔχει ξαναγίνει καί θά ἐπαναληφθεῖ. Σήμερα, ὅμως, στεκόμαστε μπροστά σέ κάτι ὄντως μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο, πού ποτέ δέν πρόκειται νά ἐπαναληφθεῖ: Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νά ξαναβρεῖ τή χαμένη του ὁδὸ καί νά ἐπιστρέψει στόν τρόπο ὑπαρξης γιά τόν ὁποῖον πλάστηκε, τόν τρόπο τῆς ἀγάπης, τῆς ὁμοψυχίας καί τῆς ἐνότητας.

Δέν εἶναι τυχαῖο πῶς τά Χριστούγεννα ἀνακαλοῦν πάντοτε σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους τήν πῶ γλυκιά νοσταλγία γιά τήν παιδική τους ἡλικία. Πρόκειται γιά τήν ἐπιστροφή σέ μιά ψυχική καί πνευματική κατάσταση, ὅπου ὁ καθένας ἐπαναφέρει στή μνήμη του τή θαλπωρή τῆς πατρικῆς παρουσίας καί αἰσθάνεται νά περιβάλλεται ἀπό τήν ἀσφάλεια πού ἀπο-

πνέει ἡ οἰκογένεια τῶν παιδικῶν χρόνων. Τά Χριστούγεννα, ὅμως, δέν μᾶς καλοῦν νά ἐπιστρέψουμε μόνον σέ μιά συναισθηματική θαλπωρή, ἀλλά νά ξαναιώσουμε τόν κόσμο ἐνοποιημένο ἀπό τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ καί ἀφημένο στήν ἀσφάλεια τῆς πρόνοιᾶς Του.

Ὁ λαός μας, αἰῶνες τώρα, ἔχει καταγράψει τή σημερινή κεφαλαιώδη ἑορτή τῆς θείας οἰκονομίας ὡς ἡμέρα ἐπανασυμφιλίωσης, ἐνότητας καί ξαναναμώματος μέ τούς ξενιτεμένους. Εἶναι ἀλήθεια πῶς σέ κάθε γιορτή καί σέ κάθε πανηγύρι ξαναθυμόμαστε αὐτά πού μᾶς ἐνώνουν. Ἰδιαίτερα ὅμως σήμερα, τή λαμπρή αὐτή ἡμέρα, ὅλοι, πλούσιοι καί φτωχοί, σοφοί καί ἀμόρφωτοι, συντονίζουμε τό βῆμα μας καί τό γιορταστικό τραπέζι γίνεται ἡ ἀπεικόνιση μιᾶς πνευματικῆς πανηγύρεως συμφιλίωσης καί εἰρήνης. Ἐνωμένοι μέ τέτοιους δεσμούς, καλοῦμαστε ὡς Ἐκκλησία νά καταθέσουμε μαρτυρία ἐνότητας πρὸς τόν σύγχρονο κόσμο καί νά ἀνοικτοῦμε πρὸς ἐκεῖνον, ὅπως ἀκριβῶς ἔπραξε ὁ Θεός κατὰ τήν εὐλογημένη ἐκείνη νύχτα.

Σήμερα δέν ἐνθυμούμεθα ἀπλῶς ἕνα γεγονός. Ἄναλογίζομαστε καί τίς συνέπειές του γιά τήν ἀνθρώπινη ἱστορία ἀλλά καί γιά τήν ἱστορία τῆς πατρίδας μας εἰδικότερα. Ὅπως ὁ νεογέννητος Χριστός ὑπῆρξε τό σημεῖο ἐνοποίησης τῶν διεστῶτων, ἔτσι καί ἡ Ἐκκλησία αὐτή τήν ἀποστολή ἔχει καί αὐτή τήν ἀποστολή ἐκπληρώνει διαχρονικά μέχρι καί σήμερα. Οἱ λειτουργοί της, ὁ ἱερός της Κλήρος, δέν ὑπῆρξαν ποτέ μιά κλειστή κάστα προνομιοῦ-

χων. Ποτέ δέν μετατράπηκε σέ ἱερατεῖο κληρονομικῆς διαδοχῆς. Ὁ παπᾶς καί ὁ ἐπίσκοπος ἀποτελοῦσαν πάντα ἀναπόσπαστο μέρος τῆς κοινωνίας μας καί ἔπαιζαν πάντα τόν ρόλο τοῦ ἐνοποιοῦ κέντρου, ἀντιπροσωπεύοντας τήν ἐνότητα τῆς κοινότητας. Ὁ Ἑλληνας κληρικός χτυποῦσε πάντα τήν καμπάνα τῆς σύναξης ὅλων ἀδιακρίτως. Σέ ἐποχές βαρβαρότητας, δικασμοῦ καί τυραννίας ἦταν ἐκεῖνος πού θύμιζε πάντα τήν ἀνάγκη ξεπεράσματος διακρίσεων καί ἐγωισμῶν καί καλοῦσε σέ ἐνότητα καί συμφιλίωση. Κι ὅταν οἱ συμφορές χτύπησαν αὐτό τόν τόπο, ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας, καμωμένη ὄχι ἀπό ἀραγή ἢ ὑφαραγή, ἀλλά ἀπό ἐθελοντική προσφορά ἀνθρώπων κάθε

«ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ»

Συνέχεια από τη σελ. 1.

οικονομικής επιφάνειας, δόθηκε απλόχερα σε άναγκεμένους αδελφούς και τούς ξανάδωσε τη δυνατότητα να ξαναρχίσουν τη ζωή τους. Ἄλλα και κατά τους χαλεπούς καιρούς μας, οι ένορίες, με την έμπνευση και καθοδήγηση του εφημερίου και την έθελοντική προσφορά χιλιάδων ανθρώπων, μετατρέπουν σε φάτνες υλικής, ψυχικής και πνευματικής προσφοράς, χωρίς όραριο, χωρίς διακρίσεις, χωρίς ιδιοτέλεια, θυμίζοντας διαρκώς πώς τα Χριστούγεννα δεν είναι έορτή μίας μόνο μέρας, αλλά έορτή διαρκής με τό ίδιο πάντα νόημα: τη συμπόρευση και την ένότητα, με μοναδικό σκοπό την ανακούφιση των πάσης φύσεως αναγκών του συνανθρώπου. Και δεν ήταν λίγες οι φορές που η Έκκλησία έμεινε μόνη να συντηρεί και να τρέφει τό ένοποιό αυτό όραμα. Στόν τόπο αυτό η ένότητα Κλήρου και Λαού διέσωσε τά ουσιώδη και διεφύλαξε τούς σπόρους μιās νέας πνευματικής και εθνικής άνθοφορίας.

Ἄδελφοί μου,

Κάθε τέτοια μέρα αναβαπτίζομαστε στή θεμελίωση μιās νέας σχέσης ανάμεσα στά πλάσματα με τόν Δημιουργό τους, ανάμεσα στους ανθρώπους μεταξύ μας, ανάμεσα σε μās και σ' όλη τη Δημιουργία. Σάν σήμερα, μία γέφυρα ανάμεσα σε ούρανό και γη θεμελιώθηκε ξανά. Τά άνω και τά κάτω δεν είναι πλέον διεστότα, αλλά θεμέλια μιās νέας σχέσης ένότητας και αγάπης. Σήμερα όλοι και όλα, έμψυχα και άψυχα, επίγεια και έπουράνια, έλκονται στή Βηθλεέμ από τόν πανίσχυρο πυρήνα της αγάπης και ζωοποιούνται στά μάτια του ύμνωδού, προσερχόμενα και προσφέροντα.

«Έκαστον γάρ των υπό σου γενομένων κτισμάτων, την ευχαριστίαν σοί προσάγει· οί Ἄγγελοι τόν ύμνον, οί ούρανοί τόν Ἀστέρα, οί Μάγοι τά δώρα, οί Ποιμένες τό θαύμα, η γη τό σπήλαιον, η έρημος την φάτνην· ημείς δέ Μητέρα Παρθέρον».

Ἄραγε, έμεις, σήμερα, τί έχουμε να προσφέρουμε; Ἔργα των χειρών μας; Ὅμως, τά περισσότερα μοιάζουν με έργαλειά φόνου και καταστροφής. Μήπως καρπούς της γης από τόν μόχθο μας; Ὅμως, οι περισσό-

τεροι καρποί έγιναν άγνώριστοι, από τόν βιασμό που επέβαλε στή φύση η άπληστία και η άνοπομονσία μας. Μήπως έργα κάλλους και καλλιτεχνίας, άντάξια του μεγαλείου Του; Ὅμως η ψυχή μας μαράθηκε και εξαντλημένη περιφέρεται στίς γειτονίες του κόσμου, άνήμπορη να γεννήσει όμορφιά. Και μοιάζει του ύμνωδού η άπορία με κραυγή άπόγνωσης και άναγνώριση της πτωχείας μας:

«Τί σοί προσενέγκωμεν, Χριστέ;»

Μοιάζει να έχει άνοίξει τό μυθικό κουτί της Πανδώρας και όλες οι συμφορές να πλημμυρίζουν τόν αϊθέρα. Κι όμως, ό μύθος αυτός, κρύβει παραμυθία πανανθρώπινη, πόθο όλων των γενεών: Τελευταίο, στό άδειο πιά κουτί της μυθικής ήρωίδας, κάτι φτερούγισε και ζήπσε να έλευθερωθεί: Ἡ έλπίδα.

Ὅσο παραμένουμε ένωμένοι, όσο βαδίζουμε χέρι-χέρι προς τό Σπήλαιο της Βηθλεέμ, τό κέντρο της ανθρώπινης ιστορίας και τίν πηγή της πανανθρώπινης αγάπης, η έλπίδα για τόν τόπο μας και για όλο τόν κόσμο δεν θά σβήσει. Ὅσο αντιμετώπιζουμε με αγιότητα βίου αλλά και με άποφασιστικότητα τίς δυνάμεις του δικασμού, θά συνεχίσουμε να κρατάμε ζωντανή τίν έλπίδα ενός κόσμου ειρήνης και προσφοράς. Ἄλλά και όσο οι κάθε είδους πειρασμοί γίνονται άφορμή αναθέρμανσης της πίστης και της αγάπης μας, ό κόσμος πάντοτε θά προστρέξει στήν Έκκλησία και θά βρίσκει σ' αυτήν αυτό που πάντα του προσέφερε απλόχερα: Νόημα ζωής και δρόμο υπέρβασης ανθρώπινων παθών και κάθε είδους δυσχερειών.

Ἰδιαίτερα, όμως, στήν πατρίδα μας, κάθε τέτοια μέρα, δεν θά σταματήσουμε ποτέ να αναζωογονούμε τίν έλπίδα μας και να γεμίζουμε από τόν πόθο της ένοποιού αγάπης, της μόνης δύναμης ίκανής να μās διατηρήσει συστρατεύομενους στό όραμα μιās νέας, ευτυχισμένης και δίκαιης κοινότητας.

Ὁ εν σπηλαίω τεχθείς Χριστός, ό αληθινός Θεός ήμών, να ευλογεί τίς ζωές σας, τό έθνος μας και όλόκληρο τόν κόσμο.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα!

Μετά πατρικών έορτιών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

Ἡ Θεοτόκος και ἡ Θεανθρωπότητα του Χριστού

Ἡ τιμή της Θεοτόκου έχει ουσιαστική σχέση με τίν υπόθεση της σωτηρίας μας. Ὅποιος δεν αναγνωρίζει τίν παρθένο Μαρία ως Θεοτόκο, αυτός αρνείται τη Θεανθρωπότητα του Χριστού και δεν μπορεί να ώφεληθεί από τίν ανάγνωση της Ἁγίας Γραφής και από τίν εφαρμογή των εντολών του Χριστού. Τουτό γιατί δεν μās σώζει η Ἁγία Γραφή, αλλά ό ίδιος ό Χριστός, που άπαγγέλλει αυτή. Στόν χαρακτηρισμό της Μαρίας ως Θεοτόκου συνίσταται «όλον τό μυστήριον της θείας οικονομίας. Διότι εάν η γεννήσασα είναι Θεοτόκος, θά είναι Θεός και ό γεννηθείς εξ αυτής, όπως επίσης και άνθρωπος» (Ἰω. Δαμασκηνός).

Ἐκείνος όμως που θά αναγνωρίσει τίν παρθένο Μαρία Θεοτόκο και θά πιστεύσει στή Θεανθρωπότητα του Χριστού, πρέπει να της αποδώσει τίν ανάλογη τιμή και να τίν αναγνωρίσει μητέρα Του (πρβλ. Ἰω. ιθ' 27). Γι' αυτό λέμε πώς η τιμή της Θεοτόκου έχει άμεση σχέση με τίν υπόθεση της σωτηρίας μας.

Τίν παρθένο Μαρία με τη συγκατάθεσή της τίν επεσκίασε τό Ἅγιο Πνεύμα και τίν κατέστρεσε κατάλληλο δοχείο, μέσα στό όποιο δημιουργήθηκε με τη σάρκα της η ανθρώπινη φύση του Υιού και Λόγου του Θεού.

Με αυτόν τόν τρόπο γεννήθηκε όχι θεοφόρος άνθρωπος αλλά αληθινά Θεός με σάρκα.

Ὁ Χριστός είναι η «νέα ρίζα», επειδή δεν κατάγεται από τη ρίζα του Ἀδάμ, γεννήθηκε «άνευ σποράς», εκ παρθένου. Ὁ Ἰωσήφ ήταν «πατέρας» του Ἰησοῦ «σύμφωνα με τόν νόμο» και οι λεγόμενοι «αδελφοί» ήταν «κατά τόν νόμον» αδελφοί.

Ἡ Ὁρθόδοξη Έκκλησία τιμᾷ τη Μαρία ως Θεοτόκο και Ἁειπάρενο και διακηρύττει πώς στα σπλάχνα της ανακαινίστηκε η φύση του ανθρώπου. Ἡ Μαρία έγινε η «κεχαριτωμένη» και η «ευλογημένη», η «μητέρα του Κυρίου», τίν όποία όφείλουν να μακαρίζουν «πᾶσαι αι γενεαί».

Οι όρθόδοξοι χριστιανοί δεν τοποθετοῦν τη Θεοτόκο πάνω από τίν Έκκλησία αλλά μέσα σ' αυτήν. Και η ίδια κληρονόμησε τό προπατορικό άμάρτημα και ήταν γνήσιο παιδί του κόσμου, που τόν εκπροσώπησε με τη συγκατάθεσή της στό σχέδιο του Θεού.

Ἡ άγία σάρκα του Κυρίου ήταν και σάρκα της Θεοτόκου και όλοι οι χριστιανοί που εντασσόμαστε στό Σώμα του Χριστού γινόμαστε αδελφοί του Κυρίου και η παρθένο Μαρία γίνεται Μητέρα όλόκληρης της ανθρωπότητας. Βλέπομε τίν παρθένο Μαρία όχι άνεξάρτητα από τόν Χριστό, αλλά πάντοτε σε σχέση με τό πρόσωπο του Θεανθρώπου, ως «μητέρα του Κυρίου», γι' αυτό ό όρος «Θεοτόκος» αποδίδει τίν τιμή που της ταιριάζει. Ἔτσι εκείνος που αρνείται αυτή τίν τιμή, δεν ακολουθεί τίν προφητεία της Ἁγίας Γραφής («μακαριοῦσί με πᾶσαι αι γενεαί»), αλλά ζει στήν εποχή της πτώσεως, πριν από τίν γέννηση του Σωτήρα.

Πρωτ. Κωνσταντῖνος Φλάκας

Καθολικής ἐπιστολῆς ἑλληνοῦ κληρικοῦ τό ἀνάγνωσμα...

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΟΥΝΗ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΜΟΡΦΟ ΒΟΛΟ

Αγαπημένα μου ἀδελφία ἐν Χριστῷ, καίρετε!
Ὅταν ἡ ἀδικία σφίγγει τὴν ὑπαρξή σου, νιώθεις βιασμένος. Χαράζει ἡ σκέψη μου αὐτές τὶς γραμμές καὶ σκέφτομαι πού νά τὶς ἀπευθύνω. Τὶς ἀπευθύνω λοιπὸν πρὸς ὄλους, σάν μιά καθολικὴ ἐπιστολή, σάν τὶς ἐπτά πού ἔχουμε σπὴν Καινὴ μας Διαθήκη πρὸς ὠφέλεια καὶ οἰκοδομή.

Νά συσπθῶ. Εἶμαι ἓνας τεμπέλης παπάς τῆς ἐπαρχίας, πού πρὶν ἀπὸ εἰκοσιοκτὼ χρόνια φόρεσα τό ράσο ἀνάξια. Ἡ Πολιτεία μὲ προσέλαβε καὶ μὲ συντηρεῖ ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια. Σήμερα ξαφνικά

**...Μᾶλλον δὲν ἦταν ἀρκετό
ὅτι τὰ ὀκτώ χρόνια τῆς κρίσεως
συμπαραστάθηκα στοὺς ἀνθρώπους
ὑποφέροντας μαζί τους, ταΐζοντάς τους
ἀπὸ τό συσσίτιο τῆς ἐνορίας μου,
πληρώνοντας τοὺς λογαριασμοὺς τους,
ἐξαντλώντας κάθε γνωριμία μου
γιὰ νὰ ἔχουν φάρμακα καὶ περίθαλψη...
Ζητιάνεψα γιὰ τό χατίρι τους πολλές φορές!**

καὶ ἀπροειδοποίητα, χωρὶς λόγο καὶ αἰτία, μὲ ἀπολύει. Εἶμαι καὶ ἀνόητος, διότι ἐπενδύοντας σπὴν πρόσληψή μου αὐτή, ἔκανα μιά μεγάλη οἰκογένεια, πῆρα ἓνα διαμέρισμα γιὰ νὰ τὴ βάλω μέσα, ἓνα αὐτοκίνητο γιὰ νὰ τὴ μετακινῶ καὶ ἓνα δάνειο τριάντα ἐτῶν γιὰ νὰ ἀνταποκριθῶ σ' ὅλ' αὐτά. Οἱ πῖο μεγάλοι καὶ μυαλωμένοι μὲ συμβούλεψαν νὰ τό κάνω, γιατί, λέει, ὁ μισθός μου ἦταν μιά διασφάλιση.

Σήμερα λοιπὸν, πού ἠλικιακά βρίσκομαι «στοῦ δρόμου τὰ μισά», ὑπερβαίνοντας σιγά-σιγά τὰ πενήντα, ζυπνῶ μιά ἡμέρα καὶ βλέπω τὸν φυσικό μου προστάτη, τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, νὰ συγχαίρει τὸν κ. Πρωθυπουργό, διότι μὲ ἀπέλυσε. Βλέπω τὸν πνευματικό πατέρα καὶ Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας νὰ εὐχαριστεῖ τὴν κοσμικὴ ἐξουσία, διότι ἐμένα καὶ μερικές ἄλλες χιλιάδες συναδέλφους μας, μαζί μὲ τὶς οἰκογένειές μας, μᾶς ἀφήνει μετέωρους στὶς ἀποφάσεις καὶ στὶς διαθέσεις τῶν πολιτικῶν τῆς κάθε ἐποχῆς. Μᾶλλον δὲν ἦταν ἀρκετό ὅτι τὰ ὀκτώ χρόνια τῆς κρίσεως συμπαραστάθηκα στοὺς ἀνθρώπους ὑποφέροντας μαζί τους, ταΐζοντάς τους ἀπὸ τό συσσίτιο τῆς ἐνορίας μου, πληρώνοντας τοὺς λογαριασμοὺς τους, ἐξαντλώνοντας κάθε γνωριμία μου γιὰ νὰ ἔχουν φάρμακα καὶ περίθαλψη. Ἔγινα ὁ πῖο φτωχὸς ἀπ' τοὺς φτωχοὺς, ἀφοῦ ὁ μισθός μου κατέστη ὁ χαμηλότερος τοῦ δημοσίου τομέα. Ζητιάνεψα γιὰ τό χατίρι τους πολλές φορές. Σταμάτησα τὰ ἔργα τοῦ Ναοῦ, γιὰ νὰ γίνουν τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας. Μοιρασθήκαμε ὅλοι μαζί τό πιάτο, τό ζεστό φαί, τό δάκρυ τῆς ἀπόγνωσης, τό χαμόγελο τῆς παρηγοριᾶς, τὴν ἀγκαλιά τῆς ἀλληλοσπέρξης...

Συμπορευθήκαμε καὶ συλλειτουργήσαμε μὲ τὸν Δεσπότη μας ἀρχηγό, κι ὅλοι μαζί ἐνωμένοι σπὴ μεγάλη Ἐκκλησιά τῆς ὑπο-

μονῆς. Πήγαμε μπροστά. Δὲν δικαστήκαμε. Ἐνίωσα ἓνα σῶμα μὲ ὄλους, ἓνας λαὸς κοινός, ἀγαπημένος, γιατί κι ἐμεῖς κομμάτι αὐτοῦ τοῦ λαοῦ εἴμαστε. Τώρα ἐλπίζαμε πὼς θὰ ξεφύγουμε ἐπιτέλους. Ἐλπίζαμε σ' ἓνα φῶς. Ἐλπίδα, σάν ὄνειρο παιδικό, ἀπραγματοποίητο ἀκόμη.

Σκέπτομαι τώρα πιά πὼς μᾶλλον ἔχουν δίκιο· δὲν ἄξιζα τὴν ιδιότητά μου ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἔπρεπε νὰ ἀπολυθῶ. Σκέφτομαι πὼς ἡ πνευματικὴ ἐργασία πού κατέβαλλα ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια, τὰ κείμενα πού παρήγαγα, ἡ διδασκαλία πού ἀπύθυνα, οἱ κατασκηνώσεις τὰ καλοκαίρια πού ἔσπασα, ἡ νεόπια πού συνναστράφηκα, οἱ τέχνες πού καλλιέργησα, οἱ οἰκογένειες πού ἐπανένωσα, οἱ γάμοι πού εὐλόγησα, οἱ βαπτίσεις πού κάρηκα, οἱ ψυχές πού ξεκούρασα σπὴν ἐξομολόγησα, οἱ οἰκογένειες πού παρηγόρησα στὸ πένθος, οἱ χαρές πού πολλαπλασίασα μὲ τὶς εὐχές μου, οἱ ἄνθρωποι πού ἐνθάρρυνα μὲ τὶς προτροπές μου, τό περιβάλλον πού βοήθησα μὲ τὶς εὐαισθησίες μου καὶ πολλὰ ἀκόμη, πού αὐτὴ τὴ στιγμή μου διαφεύγουν λόγῳ σύγχυσης, δὲν μειτράνε!

Τό «δημοσιούπαλληλίκι» γιὰ μένα δὲν ἦταν ντροπή. Ἦταν τιμὴ. Ἦταν μιά ἐνδειξη ἐκτίμησης τῆς Πολιτείας γιὰ μένα πού δούλευα γιὰ κείνη καὶ γιὰ τὸν λαό. Δὲν ἦταν βόλεμα. Ἦταν μιά μικρὴ ἀνάπαυση γιὰ νὰ μὴν «διακονῶ τραπέζας», ἀλλὰ νὰ εἶμαι ἀνέμελος σπὴν ἐπίδοση τῶν πνευματικῶν καθηκόντων καὶ τῆς διακονίας μου. Φαίνεται ὅμως πὼς οἱ κεφαλές τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἐκκλησίας δὲν συμφωνοῦν μαζί μου. Ἐκεῖνοι ἀποφάσισαν πὼς ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα πρέπει νὰ ἔχω μέριμνα γιὰ τὸν βιοπορισμὸ τῶν παιδιῶν μου, γιὰ τὴν ἀποπληρωμὴ τῶν δόσεων, γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀτελειῶτων λογαριασμῶν, γιὰ τὴν τακτοποίηση τῶν φορολογικῶν μου ὑποχρεώσεων. Ἔτσι ὁ ἓνας θὰ δώσει τὴ θέση μου σὲ κάποιον ἄλλον, πού θὰ τὸν προσλάβει τώρα, γιὰ νὰ μὲ κάνει μιστὸ καὶ ἀντιπαθητικὸ ἀπέναντι σπὴν κοινωνία, ἐπειδὴ τοῦ ἔτρωγα τὴ θέση

**...Τό «δημοσιούπαλληλίκι» γιὰ μένα
δὲν ἦταν ντροπή. Ἦταν τιμὴ.
Ἦταν μιά ἐνδειξη ἐκτίμησης τῆς Πολιτείας
γιὰ μένα πού δούλευα
γιὰ κείνη καὶ γιὰ τὸν λαό.
Δὲν ἦταν βόλεμα...
Φαίνεται ὅμως πὼς οἱ κεφαλές τοῦ Κράτους
καὶ τῆς Ἐκκλησίας δὲν συμφωνοῦν μαζί μου.**

τόσα χρόνια, καὶ ὁ ἄλλος θὰ μὲ παρηγορήσει μὲ λόγια πατρικά καὶ ὄμορφα, πού ἀκούγονται ἀπόλυτα ψεύτικα, ὅταν δὲν τὰ νιώθουμε ἐμεῖς οἱ κληρικοί...

Δόξα τῷ Θεῷ, οἱ δύο τους ἀποφάσισαν «γιὰ μένα χωρὶς ἐμένα» βεβαίως «γιὰ τό καλὸ μου» καὶ ἔτσι ξαφνικά «...ἀνεπαισθίτως μ' ἐκλείσαν ἀπὸ τὸν κόσμον ἔξω», πού θὰ ἔλεγε κι ὁ φίλος μου ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἔτσι ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ πλέον νὰ χαρεῖ, διότι ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τοὺς χαραμοφάδες πού τὴν ἄρμεγαν τόσα χρόνια καὶ τώρα πλέον λαμπρά θὰ τραβήξει τὸν δρόμο τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας! Καλὴ πορεία.

Δημητριάδος Ἰγνάτιος: «Ὁχι στήν ἀλ

Βαρουσίμαντες συνεντεύξεις σέ Κυριακάτικες ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν παρακώρησε στό προηγούμενο διάστημα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Ἡ πρώτη δόθηκε στό «Βῆμα τῆς Κυριακῆς» 25/11 καί ἡ δεύτερη στό «Πρῶτο Θέμα» στίς 2/12/2018. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπαντᾷ γιά ζητήματα ὅπως ἡ ἀναγγελθεῖσα «συμφωνία» Πρωθυπουργοῦ καί Ἀρχιεπισκόπου, ἡ ἐπιχειρούμενη ἀλλαγὴ τοῦ ἐργασιακοῦ καθεστῶτος τῶν Κληρικῶν, ἡ ἐπικείμενη Συνταγματική ἀναθεώρηση, ὁ ὅρος «οὐδετερόθηρσκο» Κράτος καί ἄλλα πολύ σοβαρά θέματα τῆς ἐπικαιρότητας, πού θίγουν τίς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μέ τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί τήν ἐν γένει, ἀνά τόν κόσμο, Ὁρθοδοξία. Τά κυριότερα σημεία τῶν δύο συνεντεύξεων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

25/11/2018

Σεβασμιώτατε, μετά τό «κοινό ἀνακοινωθέν» Πρωθυπουργοῦ καί Ἀρχιεπισκόπου γνῶστες τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποστήριζαν ὅτι «ἡ κρίση τῶν ταυτοτήτων» θά φαίνεται παιδική χαρά μπροστά σέ αὐτό πού ἔρχεται στήν Ἐκκλησία. Θεωρεῖτε ὅτι ἔχει ξεσπάσει «ιερός πόλεμος» τόσο στό ἐσωτερικό τῆς Ἱεραρχίας ὅσο καί μέ τήν Πολιτεία;

Τό κοινό ἀνακοινωθέν Πρωθυπουργοῦ καί Ἀρχιεπισκόπου ἔχει καί θετικά στοιχεῖα, ὅπως τῆς ἀναγνώρισης τοῦ χρέους τῆς Πολιτείας ἐναντί τῆς Ἐκκλησίας, λόγω τῆς περιουσίας πού ἔχει κατά καιρούς δημεύσει ἢ ἀποκτήσει σέ τιμή πολύ κατώτερή τῆς πραγματικῆς. Αὐτό, ὅμως, ἦδη ἡ Πολιτεία τό ἀναγνωρίζει στήν πράξη ἀπό τό 1945. Δέν πρόκειται γιά ἕνα ἱστορικό βῆμα ἀλλά ἀπλῶς γιά τήν ἀναγκαῖα προϋπόθεση, ὥστε νά μπορέσει ἡ Κυβέρνηση νά δικαιολογήσει στους ἀντικληρικαλιστές γιά ποῖό λόγο, ἀφοῦ ὑποστηρίζει τόν διαχωρισμό Πολιτείας-Ἐκκλησίας, θά ἐξακολουθήσει νά πληρώνει τούς μισθοῦς τῶν Κληρικῶν. Ἡ Κυβέρνηση, μέ τήν πρότασή της, προσπαθεῖ νά μιλήσει καί νά ἱκανοποιήσει ταυτοχρόνως καί ἐκείνους πού σέβονται καί ἀγαποῦν τήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί ἐκείνους πού εἶναι σταθερά πολέμιοί της. Καί μέ τόν «ἀστυφύλαξ καί μέ τόν χωροφύλαξ», προσωρινά βέβαια.

Σεβασμιώτατε, γιατί λέτε «προσωρινά»;

Δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία χωρίς λαό, ἀλλά καί δέν ὑπάρχει Ἐκκλησία χωρίς Κληρικούς. Αὐτό πού μᾶς προτείνει ἡ Κυβέρνηση εἶναι τό πρῶτο βῆμα ὥστε, μετά ἀπό λίγα χρόνια, οἱ Κληρικοί νά βρεθοῦν στήν κατάσταση πού ἦταν πρῖν τό 1945 καί ἡ Ἐκκλησία νά ἀναλάβει τή μισθοδοσία τους χωρίς νά πάρει πίσω τήν περιουσία της, ἀφοῦ ἦδη θά ἔχει παραιτηθεῖ ὀριστικά ἀπό κάθε σχετική ἀξίωση. Πόσο προοδευτικό εἶναι νά σοῦ ζητοῦν νά γυρίσεις στό 1909;

Μά ἡ Κυβέρνηση λέει ὅτι θά ἐξασφαλίσει ὅλα τά δικαιώματα τῶν Κληρικῶν, ἀπλῶς θά ἀλλάξει ὁ ἐργοδότης καί δέν θά εἶναι τό Κράτος ἀλλά ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ Κυβέρνηση προσπαθεῖ νά μᾶς πείσει οἰκειοθελῶς νά συνηγορήσουμε 10.000 ἀπολύσεις Κληρικῶν, γιά νά μπορεῖ νά πει στους Κληρικούς «δέν φταῖω ἐγώ, φταῖνε οἱ Μητροπολίτες σας πού νοιάζονται γιά τά οἰκόπεδα περισσότερο ἀπ' ὅ,τι νοιάζονται γιά σᾶς» καί νά μπορεῖ νά πει καί στους ἀντικληρικαλιστές «ὄριστε, ἔκανα τό πρῶτο βῆμα, τούς ἐδίωξα ἀπό τό δημόσιο». Θέλει νά ἱκανοποιήσει καί τίς δύο πλευρές, γι' αὐτό καί ἐπιχειρεῖ νά κοροϊδέψει καί τίς δύο

πλευρές. Γιατί δέν δίνει μιά καθαρή λύση; Γιατί φτιάχνει πολύπλοκα σχήματα καί περιέργες διαδρομές, ὥστε τά χρήματα τῶν φορολογουμένων νά καταλήγουν πάλι στή μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν, ἀλλά ὄχι μέ ἕνα τρόπο διαφανή, καθαρό καί τίμιο, ὅπως σήμερα, ἀλλά μέσα ἀπό περιέργες διαδρομές εἰδικῶν ταμείων πού θά εἶναι Νομικά Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (ΝΠΙΔ);

Σεβασμιώτατε, τελικά ἔχει ξεσπάσει «ιερός πόλεμος»;

Κρίσεις τόσο ἐπικίνδυνες ὅσο αὐτή πού ἀκόμα βιώνει ἡ χώρα δέν ξεπερνιοῦνται μέ τή δημιουργία νέων κρίσεων καί μάλιστα θεσμικοῦ καί ταυτοτικοῦ χαρακτήρα, ὅπως θά ἦταν μιά κρίση μεταξύ τῆς Κυβέρνησης καί τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὁδός τοῦ διαλόγου εἶναι πάντοτε προτιμότερη ἀπό μιά ὀλοκληρωτική σύγκρουση, ὅταν ἔχεις βέβαια τήν ἐπιλογή. Αὐτή τήν ἐπιλογή, ἐλπίζουμε νά μᾶς τήν δώσει ἡ Κυβέρνηση. Νά μὴν ξεχνᾶμε ὅτι στό κοινό ἀνακοινωθέν ἀναφέρεται ὅτι θά ἰσχύσει ὑπό τήν αἴρεση τῆς ἀποδοχῆς του ἀπό τό Ὑπουργικό Συμβούλιο καί τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιατί ἡ Κυβέρνηση ἀρνεῖται νά σεβαστεῖ τήν ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος; Ἴσως δέν ἔχει γίνει κατανοητός ὁ διαφοροτικός χαρακτήρας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Τό Ὑπουργικό Συμβούλιο διορίζεται ἀπό τόν Πρωθυπουργό, ἐνῶ ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποτελεῖται ἀπό ἐκλεγμένα μέλη, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προεδρεύει ὡς ἴσος πρὸς ἴσους καί ἰσχύει ἡ ἀπόφαση τῆς πλειοψηφίας. Ἡ πρώτη ἀντίδραση τῆς Κυβέρνησης στήν ὁμόφωνη ἀπόφασή μας ἦταν νά ἀνακοινώσει ὅτι θά προχωρήσει μόνη της στή λογική του «ἀποφασίζομεν καί διατάσσομεν». Τότε, γιατί μᾶς ρώτησε; Τώρα φαίνεται ὅτι ἀλλάζει τακτική καί ξεκινᾷ ἕναν διάλογο. Εἶναι εἰλικρινής; Θά φανεῖ ἀπό τό ἂν θά δεχθεῖ τήν ὁμόφωνη θέση τῆς Ἱεράς Συνόδου γιά τή μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν.

Ἡ «κόκκινη γραμμὴ» στή διαπραγματεύση Ἐκκλησίας-Πολιτείας εἶναι μόνο τό καθεστῶς τῶν κληρικῶν;

Ἡ πρώτη «κόκκινη γραμμὴ» εἶναι ἡ ἀνάγκη οἱ συμφωνίες γιά τόσο σημαντικά ζητήματα νά εἶναι ἀποτέλεσμα θεσμικῶν διαδικασιῶν, ὄχι προσωπικῶν σχέσεων. Εἶναι σημαντικό νά ἀποφύγουμε μιά σύγκρουση μεταξύ Πολιτείας-Ἐκκλησίας, γιατί θά ἀφήσει βαθιές πληγές στόν λαό μας. Πρέπει νά ἐπιδιωχθεῖ ἡ μέγιστη δυνατή συναίνεση, ἄρα χρειάζεται χρόνος, ψυχραιμία, ὄχι αἰφνιδιασμοί καί ἔγκαιρη ἐνημέρωση ὅλων τῶν θεσμικῶν παραγόντων, ὅπως π.χ. τῶν κομμάτων ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Καί, βέβαια, εἶναι ἀδιανόητη μιά τέτοια συζήτηση χωρίς τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο.

Ἡ δεύτερη «κόκκινη γραμμὴ» εἶναι ἡ μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν. Τό νά ἔχει πάρει τό Κράτος τήν περιουσία τῆς Ἐκκλησίας στερώντας της τή δυνατότητα νά μισθοδοτήσει τούς κληρικούς της καί μετά νά τῆς πει, «τώρα πλήρωσε μόνη σου τούς Κληρικούς σου», δέν εἶναι ἀπλά ἄδικο, εἶναι θρησκευτικός διωγμός. Ἐπιμέρους ζητήματα ἐξορθολογισμοῦ, ὅπως ὁ ἀριθμός τῶν ὀργανικῶν θέσεων, μποροῦμε, φυσικά, νά τά ἐπιλύσουμε, λαμβάνοντας ὑπόψη καί τά ἐθνικά μας συμφέροντα.

Ποιά ἐθνικά συμφέροντα ἐννοεῖτε ὅτι πρέπει νά λάβουμε ὑπόψη μας;

Ἡ πρόταση τῆς Κυβέρνησης δέν ἀγνοεῖ μόνο τήν Κρήτη καί τά Δωδεκάνησα. Ὁδηγεῖ στήν κατάργηση ἐνοριῶν τοῦ ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ στήν Εὐρώπη ὅπου ὑπηρετοῦν κληρικοί ἀποσπασμένοι ἀπό τίς Μητροπόλεις τῆς Ἑλλάδος. Καταλαβαίνετε τί πλῆγμα εἶναι αὐτό γιά τούς ἀδελφούς μας, πού ἀναγκάστηκαν νά ξενητευτοῦν, κυ-

Λαγή του άρθρου 3 του Συντάγματος»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΣΤΟ "ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" ΚΑΙ ΣΤΟ "ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ"

νηγημένοι από την κρίση, αλλά και για το Οικουμενικό Πατριαρχείο; Αυτοί οι Έλληνες είναι το ποίμνιό του, καθώς στην Πόλη, εξαιτίας των διωγμών, έμειναν μόνο 2.500. Και ξέρετε και ποιοί και γιατί λένε ότι το Πατριαρχείο δεν έχει ποίμνιο. Χάρη στο υπάρχον καθεστώς μισθοδοσίας το 2012 άρχισαν να δίνονται θέσεις Ίερέων αποκλειστικά για τη Θράκη. Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι να χτυπάει ή καμπάνα εκεί ή π.χ. στις Οίνουσσες; Με την πρόταση της Κυβέρνησης τέτοιες δυνατότητες θά καθούν όριστικά.

2/12/2018

Ή ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι ζητά την προσθήκη της θρησκευτικής ουδετερότητας στο άρθρο 3, ώστε να μην υπάρχει δυνατότητα παρεμπνεύσεως του, όπως έγινε με την απόφαση του ΣτΕ για τα Θρησκευτικά.

Ήπειδή τώρα κυκλοφορεί ή θεωρία ότι όσοι Μητροπολίτες διαφωνούν με τη συμφωνία της 6/11 είναι ακροδεξιοί, σās θυμίζω ότι ανήκω σ' εκείνους που έχουν στηρίξει δημόσια την εφαρμογή των νέων προγραμμάτων σπουδών των Θρησκευτικών. Ή απόφαση του ΣτΕ για τα Θρησκευτικά βασίζεται κυρίως στο άρθρο 16 παρ.2, γιατί αυτό θέτει ως συνταγματική υποχρέωση της Πολιτείας να περιλαμβάνει στους σκοπούς της Παιδείας την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης. Στο νέο Ήργανόγραμμα του Ήπουργείου Παιδείας, και παρά τη σαφέστατη πρόβλεψη του Συντάγματος, έχει απαλειφθεί ή ανάπτυξη της θρησκευτικής συνείδησης από τους σκοπούς της Παιδείας, ενώ έχουν διατηρηθεί όλοι οι άλλοι. Ήάν ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να είναι συνεπής με τον εαυτό του και τίμιος στή σχέση του με την Ήκκλησία, θά έπρεπε να προτείνει την αναθεώρηση του άρθρου 16, ώστε να αλλάξει και στο Ήνταγμα αυτό που άλλαξε στο όργανόγραμμα του Ήπουργείου Παιδείας. Γιατί δεν τό κάνει;

Γιατί ανυδράτε στην προσθήκη περί θρησκευτικής ουδετερότητας στο άρθρο 3;

Τό άρθρο 3 ρυθμίζει τις σχέσεις του Κράτους με την Ήρθόδοξη Ήκκλησία, όχι τις σχέσεις του Κράτους γενικώς και αορίστως με τις θρησκευτικές κοινότητες της χώρας μας. Αυτές τις σχέσεις τις ρυθμίζει τό άρθρο 13 τό όποιο καθιερώνει, με πολύ καθαρό και σαφή τρόπο, αυτό που ο ΣΥΡΙΖΑ όνομάζει «θρησκευτική ουδετερότητα». Τό κάνει, όμως, χρησιμοποιώντας διαφορετική όρολογία. Τό άρθρο 13 και τό άρθρο 3 συλλειτουργούν με τρόπο δοκιμασμένο στον χρόνο, στο ΣτΕ και στα Ήυρωπαϊκά Δικαστήρια κι έτσι τό Κράτος δεν θρησκευείται, δεν κάνει καμία αρνητική διάκριση εις βάρος θρησκευτικών κοινοτήτων αλλά, συγχρόνως, σέβεται τό πασιδηλο γεγονός ότι τό ελληνικό έθνος συνδέεται αναπόσπαστα με την Ήρθοδοξία. Ής είμαστε ειλικρινείς. Ή πραγματικός ΣΥΡΙΖΑ θά πρότεινε αυτό που πρότεινε ο κ. Ν. Φίλης, ένας πολιτικός με σεβασμό, όπως φαίνεται, για τό θρησκευτικό φαινόμενο, αφού είχε και ο ίδιος εκκλησιαστικές έμπειρίες, δηλ. την πλήρη κατάργηση του άρθρου 3 και του προοιμίου του Συντάγματος, αλλά και την αλλαγή του άρθρου 16 παρ. 2. Αυτή είναι ή ψυχή του ΣΥΡΙΖΑ. Ήμως, ό πολιτικός ρεαλισμός του κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ δεν του επιτρέπει, προς τό παρόν, να εκφράσει την ψυχή του, όποτε αναζητήθηκε ένας συμβιβασμός. Θά μπο-

ρούσε να είναι ένας καλός συμβιβασμός, αλλά αυτό προϋποθέτει πολλή δουλειά, βαθιά γνώση του θέματος, επαγγελματισμό και επιμονή στην λεπτομέρεια. Ήπειδή δεν εκπληρώθηκαν αυτές οι προϋποθέσεις, αντί για έναν έξυπνο συμβιβασμό, έχουμε μία καταστροφική πρόταση, όχι μόνο για τη θέση του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Ήκκλησίας της Ήλλάδας στην πατρίδα μας αλλά και για τη θέση της Ήλλάδας στην Ήρθοδοξία παγκοσμίως.

Γιατί ή πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι καταστροφική για την θέση της Ήλλάδας στην Ήρθοδοξία παγκοσμίως;

Ή πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ή Κερκόπορτα για να επιτύχει ή Ρωσία αυτό που επιδιώκει τους τελευταίους 4 αιώνες. Να αναγνωριστεί ως ή Τρίτη Ρώμη, ως τό μόνο κράτος που έχει ειδική σχέση και ιδιαίτερους λόγους να ενδιαφέρεται για την Ήρθοδοξία. Μέχρι σήμερα, όλος ό κόσμος γνωρίζει ότι ή Ήλλάδα είναι τό κράτος που διατηρεί ειδικούς δεσμούς με την Ήρθοδοξία. Ήλος ό κόσμος αποδέχεται ότι, αν κάποιος θέλει να καταλάβει τον Χριστιανισμό και ειδικότερα την Ήρθοδοξία, ό δρόμος για να τό πετύχει αυτό περνά από την Ήλλάδα και τις Θεολογικές της Σχολές. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι ή Ήλλάδα έχει την πρωτοκαθεδρία ή για να τό πούμε σαφέστερα, είναι μία παγκόσμια δύναμη για τον Χριστιανισμό και την Ήρθοδοξία ειδικότερα. Και όλα αυτά όφείλονται σε δύο γεγονότα: στην ύπαρξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου και στην ελληνική γλώσσα, στην όποια είναι γραμμένη ή Καινή Διαθήκη, τά συνοδικά και λειτουργικά κείμενα, όπως και ή πλειοψηφία των σπουδαίων Πατερικών συγγραμμάτων. Ήχετε σκεφθεί ποτέ γιατί ή Ήλλάδα είναι μεταξύ των 8 χωρών που μόνο αυτές έχουν δικαίωμα να διατηρούν Προξενείο στα Ήεροσόλυμα; Ήχετε σκεφθεί ποτέ τί σημαίνει ότι οι Ήγιοι Τόποι της Χριστιανισσύνης φυλάσσονται από Ήλληνες καλόγερους; Ή προσθήκη της θρησκευτικής ουδετερότητας στο άρθρο 3 σημαίνει ότι ή Ήλλάδα οικειοθελώς διακηρύσσει στον κόσμο ότι παραιτείται από αυτή την πρωτοκαθεδρία που έχει, ότι αρνείται τη σχέση της με τό Οικουμενικό Πατριαρχείο και τά Πρεσβυγενή Πατριαρχεία, ότι κόβει τους ιδιαίτερους δεσμούς της με την Ήρθοδοξία και την ελληνική διασπορά άπανταχού της γης. Καταλαβαίνετε τί σημαίνει αυτό σε παγκόσμιο επίπεδο; Πετάνε στα σκουπίδια τό διαμάντι της πίστης μας, που ακτινοβολεί και φωτίζει όλο τον κόσμο εδώ και 2000 χρόνια.

Τότε γιατί ή Ήκκλησία της Ήλλάδος, σε αντίθεση με τό Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Ήκκλησία της Κρήτης, παραμένει σιωπηλή την ώρα που συζητείται ακριβώς αυτό τό θέμα στή Βουλή;

Ή Ήρα Σύνοδος έχει μιλήσει έγκαιρα. Ήλοι οι Μητροπολίτες είναι σύμφωνοι ότι δεν πρέπει να γίνει καμία αλλαγή στο άρθρο 3 και άπορρίπτουν, χωρίς περιστροφές, την πρόταση για την προσθήκη της ρήτρας της θρησκευτικής ουδετερότητας. Αυτό έχει εκφραστεί σε 2 τακτικές Ήραρχίες. Είναι ευθύνη, πλέον, του Μακαριωτάτου Ήρχιεπισκόπου να εκφράσει δημόσια και δυνατά την κοινή θέληση και βούληση της Ήρας Συνόδου, ώστε να μην υπάρχει καμία άμφιβολία σε κανέναν. Ή ίδιος γνωρίζει ποτέ αυτό πρέπει να γίνει. Ή Ήκκλησία της Κρήτης έκανε και κάτι άκόμα που άξίζει συχαρητηρίων και προσοχής. Στην θέση της για τό Ήνταγμα προέταξε πριν από τό άρθρο 3, τό άρθρο 21, που προστατεύει τον θεσμό της οικογένειας και τον χαρακτηρίζει «θεμέλιο συντήρησης και προαγωγής του Ήθνους». Αυτός ό χαρακτηρισμός δεν πρέπει να αφαιρεθεί από τό Ήνταγμα μας, ειδικά σε μία εποχή που τό δημογραφικό εξελίσσεται στή μεγαλύτερη άπειλή για την πατρίδα μας.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ τῶν κληρικῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Μαγνησίας στὴν Βου

Ολοι μαζί οἱ κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος ἀποφασίσαμε νά συντάξουμε καί νά παραδώσουμε στή δημόσια κοινή γνώμη ἕνα κείμενο πού ἐκφράζει τίς ἀπόψεις μας γιά τήν ἐπικείμενη ἐπιχείρηση ἀνασυγκροτήσεως τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν Πολιτεία, ἐν ὄψει τῆς ἀναθεώρησής τοῦ Συντάγματος, διότι ἔχουμε βαθύτατη συναίσθηση ὅτι εἴμαστε δημόσιοι λειτουργοί καί εἶναι ὑποχρεώσή μας νά ἐνημερώσουμε τοὺς ποιοινομένους μας γιά τίς θέσεις τῶν ἀνθρώπων πού θεωροῦν πατέρες καί καθοδηγητές τους. Αὐτές τίς σκέψεις τίς παραδίδουμε στοὺς ἐντολοδόχους τοῦ λαοῦ, οἱ ὅποιοι εἶναι οἱ βουλευτές μας καί οἱ δημόσιοι ἄρχοντες τοῦ τόπου, γιά νά τίς λάβουν ὑπόψη τους, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά πράξουν ὅ,τι εἶναι σωστό καί τίμιο, μέ βάση τήν εὐθύνη πού ἀνέλαβαν ἀπέναντί μας ὡς ἄνθρωποι πού ἀσκοῦν τή δημοκρατική ἐξουσία πάνω μας.

Σχετικά λοιπόν μέ τίς ζυμώσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν, πού θορύβησαν καί ἔθλιψαν τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουμε νά δηλώσουμε τά ἑξῆς:

Ἡ Ἑλλάδα ἦταν καί παραμένει ἕνα κράτος δυνατό καί ἀνεξάρτητο, πού ἀποτελεῖται στήν πλειοψηφία του ἀπό ὀρθοδόξους χριστιανούς, βαπτισμένους καί ἐνταγμένους ἐλεύθερα στήν Ὀρθόδοξη Ἀνατολική Ἐκκλησία. Ὅλες οἱ ὑπόλοιπες θρησκευτικές ὁμάδες πού κατοικοῦν στήν Ἑλλάδα ἀπολαμβάνουν τή θρησκευτική τους ἐλευθερία, ἀσκοῦν τά δικαιώματα τῆς πίστεώς τους ἀπρόσκοπτα καί χαίρονται τήν προστασία πού προσφέρει ἡ δημοκρατία μας, διότι αὐτό ἐπιβάλλει ὁ ἑλληνικός πολιτισμός, τό ἦθος τοῦ Εὐαγγελίου καί τό Σύνταγμα τῆς χώρας, πού τά ἀκολουθοῦν πιστά ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες. Ὁ ρατσισμός ἀπάδει πρὸς τά πιστεύω τῶν Ἑλλήνων καί τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ὡς ἐκ τούτου, εἶναι ἀνώφελη καί ἐπικίνδυνη ἡ ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος. Ἐπιπλέον, ὁ χαρακτηρισμός τῆς χώρας ὡς «οὐδετερόθρησκης» ἀφίνει τό περιθώριο σέ κάθε εἶδους περιθωριακῆ ὁμάδα νά θίγεται τά δικαιώματα καί τοὺς τόπους λατρείας τῶν Ἑλλήνων χωρίς καμία ἐπίπτωση. Ἡ ἐλευθερία εἶναι δικαίωμα, ἀλλά πῶς θά προστατευθεῖ ἀπό τήν ἀσυδοσία τό κοινωνικό σύνολο καί μάλιστα τό πῶς εὐαίσθητο κομμάτι του, πού εἶναι ἡ νεολαία;

Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἡ πῶς σταθερή βάση πάνω στήν ὁποία πατάει κάθε κοινωνία, γιά νά προχωρήσει στήν πρόοδο. Κάθε ἀλλαγὴ τοῦ χαρακτῆρα τῆς οἰκογένειας φέρνει ἐρωτηματικά καί ἀνασφάλειες, διαχωρισμούς καί ὁμαδοποιήσεις, ὀπτικές καί προοπτικές πού περισσότερο φρενάρουν τοὺς ἀνθρώπους στήν ἐξέλιξή τους παρά τοὺς βοηθοῦν νά προχωρήσουν μπροστά. Ὄταν οἱ ἄνθρωποι ταλαιπωροῦνται ἀπό τίς προσωπικές τους ἐπιλογές, πῶς μποροῦν νά ἐργασθοῦν γιά τήν κοινή προκοπή; Ἡ διάλυση τῶν ἠθῶν δέν εἶναι πρόοδος καί ἐλευθερία. Ὅπως ἀπέδειξε ἡ ἐμπειρία ἄλλων κοινωνιῶν, ἡ διάλυση τῶν ἠθῶν φέρνει τόν θρίαμβο τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς ἐπιθυμίας καί βοηθαίει στήν ἀνθισπ τῆς βίας καί στήν ἐπιβολή τῆς σήψης καί τῆς παρακμῆς. Ἡ οἰκογένεια εἶναι δικλείδα ἀσφαλείας καί πυλώνας προόδου πού δέν πρέπει νά θιγεῖ. Οἱ ὅποιοιδήποτε ἰδιαιτερότητες, οἱ προσωπικές ἐπιλογές καί ὅλες οἱ μορφές συγκatoίκησης μποροῦν νά γίνονται σεβαστές καί νά προστατεύονται. Δέν πρέπει, ὅμως, μέσα ἀπό τό Σύνταγμα

νά προβάλλονται καί νά ἐνθαρρύνονται ὡς πρότυπα, διότι αὐτό θέτει τήν οἰκογένεια στό πλαίσιο μιᾶς ἀκόμη ἐπιλογῆς καί ὄχι ὡς τόν ἀσφαλή δρόμο καί τό ἀνώτερο πρότυπο γιά τήν ἰσοροπία, τήν εὐτυχία καί τήν προκοπή τῶν μελῶν της.

Ὅλο τό πλαίσιο τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας-Πολιτείας εἶναι πλέον ξεκάθαρο στήν Ἑλλάδα μέ τοὺς διακριτοὺς ρόλους τους. Ἡ ἀπέκδυση τοῦ ὀρθοδόξου μανδύα ἀπό τήν Πολιτεία δέν θά θίξει τήν Ἐκκλησία. Θά θίξει, ὅμως, τή συνεκτικότητα τοῦ λαοῦ καί τήν πορεία τῆς κοινωνίας. Θά θίξει τήν ὁμόνοια τοῦ λαοῦ, τὰ ἦθη καί τίς συνήθειες, τὰ ἐργασιακά δικαιώματα καί πολλές ἀκόμη λεπτομέρειες τοῦ δημόσιου βίου καί τῆς ἐλληνικῆς ὑπόστασης.

Στή δημοκρατία προστατεύονται οἱ λίγοι, χωρίς νά θίγονται οἱ πολλοί. Ὄταν, γιά νά προστατεύουμε τοὺς λίγους, καταργοῦμε τά κεκτημένα τῶν πολλῶν, τότε πρέπει νά κάνουμε λόγο γιά ἄλλου εἶδους πολίτευμα, ὄχι ὅμως γιά δημοκρατία.

Ἡ διευθέτηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἶναι κάτι πού ἀφορᾷ τήν Ἐκκλησία. Καμία ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας δέν δικαιολογεῖ τήν παρέμβασή της στή διαχείριση καί στήν ὀργάνωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ΝΠΔΔ, ἐξαιτίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνθρώπων πού τήν ἀπαρτίζουν, δηλ. ἐπειδή εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ λαοῦ καί ὄχι ἐξαιτίας τῆς περιουσίας πού κατέχει. Ἡ Ἐκκλησία

χάρισε τό σύνολο σχεδόν τῆς περιουσίας της στήν Πολιτεία ἀπό ἀγάπη γιά τόν Ἑλληνικό λαό καί εἶναι σκληρὸ τώρα νά εἰσπράττει τήν ἀχαριστία καί τήν ἀπαξίωση. Ἡ ἐναπομείνασα περιουσία τῆς Ἐκκλησίας ἐξυπηρετεῖ τό κοινωνικό της ἔργο καί τή συνεχιζόμενη προσφορά της πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, κάτι πού ἀναγνωρίζεται ἀπερίφραστα καί ἀναντίρρητα ἀπό τοὺς πάντες. Ἐνα κράτος πού ἀδυνατεῖ, πλέον, νά παίξει τόν δικό του κοινωνικό ρόλο, δέν εἶναι ἔξυπνο νά ἐμποδίζει καί τήν Ἐκκλησία νά δώσει στοὺς ἀνθρώπους τή δική της κοινωνικὴ προσφορά! Τά τελευταῖα ἐμπόδια γιά τήν ἐξαθλίωση στήν Ἑλλάδα τά βάζει, πλέον, μόνο ἡ Ἐκκλησία. Ἀνεξάρτητα ἀπό τήν πίστη τους, ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ὀφείλουν νά τό θυμοῦνται αὐτό.

Ὡς κληρικοί δέν ἀρνούμαστε τήν ὁποιαδήποτε θυσία ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἄν ἡ ἀποχώρησή μας ἀπό τήν Ἐνιαία Ἀρχὴ Πληρωμῆς διευκολύνει τή χώρα νά δραπετεύσει ἀπό τήν κρίση, ἄς τήν κάνουμε! Γνωρίζουμε, ὅμως, ὅλοι πολὺ καλά ὅτι δέν πρόκειται νά συμβεῖ κάτι τέτοιο... Εἶναι, πλέον, σίγουρο πῶς ἡ παρούσα συζήτηση καί ἡ ἐπιχειρούμενη ἐξέλιξη ἐξυπηρετοῦν συγκεκριμένα μικροκομματικά συμφέροντα καί ταπεινές ψηφοθηρικές ἐπιδιιώξεις. Ἀρνούμαστε ἐμεῖς νά γίνουμε τό ἐργαλεῖο τῆς ταπεινῆς φιλοδοξίας κάποιων καί νά μεταβληθοῦμε σ' ἕνα ἀπλό ἐπιχείρημα ἐνός διαλόγου πού ἀνέκυψε χωρίς οὐσιαστικό λόγο καί χωρίς τή διάθεση νά λυθοῦν τά ἀληθινὰ προβλήματα τοῦ τόπου.

Ἡ μισθοδοσία ὄλων τῶν κληρικῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀναφαίρετο δικαίωμά τους χάριν τῆς ἐργασίας, τῆς ἀποστολῆς καί τῆς προσφορᾶς τους. Ἐμεῖς, οἱ κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ζητοῦμε ἀπό τήν ἡγεσία τῆς Πολιτείας καί τῆς Ἐκκλησίας τή Συνταγματικὴ κατοχύρωση τῆς μισθοδοσίας μας ἀπό τήν Ἐ-

Δημητριάδος & Αλμυρού λή και στην Κυβέρνηση

νιαία Ἀρχὴ Πληρωμῆς καὶ ὄχι τὴν ἀποχώρησή μας ἀπ' αὐτή. Ἡ παρουσία κατάστασι δίνει, πλέον, τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἀφορμὴ νὰ διεκδικήσουμε δυναμικὰ τὴ δημοσιούπαλληλική μας ιδιότητα, διότι, πρῶτον, ἐργαζόμεστε ὡς ὑπάλληλοι ἑνὸς ΝΠΔΔ, δεύτερον, ἐργαζόμεστε γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ γιὰ τὴν εὐημερία τῆς χώρας καὶ ὄχι γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας, τρίτον, ἡ προσφορά μας ἔχει ἱστορικὴ πορεία καὶ βάθος πολλῶν αἰώνων, τέταρτον, λειτουργοῦμε γιὰ ἕναν λαὸ πού στή μεγαλύτερη πλειοψηφία του θρησκεύει καὶ μᾶς ἀποζητᾷ, ἔστω καὶ περιστασιακὰ στή ζωὴ του, πέμπτον, εἴμαστε ἐξί- σου θρησκευτικοὶ λειτουργοί, ὅπως οἱ κληρικοὶ ἄλλων θρησκειῶν πού πλη- ρώνονται κανονικὰ ἀπὸ τὸ δημόσιο καὶ κανεὶς δὲ διανοήθηκε νὰ θίξει τὸ καθεστῶς αὐτό. Δὲν ὑπάρχει, λοιπόν, κάποιος λόγος νὰ θιγῆ ἡ δική μας μισθοδοσία, ὅταν αὐτὸ δὲν συμβαίνει μὲ καμία ἄλλη θρησκευτικὴ μειονό- τητα τῆς Ἑλλάδος. Πόσο ἀστεῖο ἀκούγεται νὰ μένουν ἄθικτοι οἱ κληρικοὶ τῶν θρησκευτικῶν μειονοτήτων καὶ νὰ ἀποβάλλονται ἀπὸ τὴν Ἑνιαία Ἀρ- χὴ Πληρωμῆς οἱ κληρικοὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος!

Ἡ δημοσιούπαλληλικὴ ιδιότητα δὲν εἶναι ντροπὴ γιὰ τὸν ἱερέα, διότι, πρῶτον, δὲν εἶναι ντροπὴ γιὰ κανέναν τίμο δημόσιο ὑπάλληλο, δεύτερον, δὲν ἐγκλωβίζει τὴν ἱερωσύνη σὲ κοσμικοὺς κανόνες καὶ ὥραρια, ἀλλὰ τὴν ἀφήνει νὰ λειτουργήσῃ ὅπως καὶ ἄλλες ὑπηρεσίες πού χρησιμοποιοῦν ἐνστόλους μὲ τὰ δικά τους διακριτικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τρίτον, εἶναι μιὰ ἐλάχιστη ἔνδειξη εὐχαριστίας καὶ τιμῆς τῆς κοινωνίας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους πού ἐργάζονται συντονισμένα καὶ ἀκούραστα γιὰ τὴν εὐημερία καὶ τὴ στα- θερότητα τοῦ κοινωνικοῦ ἴστου τῆς χώρας. Ἄν ἡ πολιτεία ἀνταμειβῆ μὲ δη- μόσιες θέσεις ἀνθρώπους πού ἔχουν ἐξαιρετικὲς ἐπιδόσεις στὸν τομέα τους (ἀθλητές, ἐπιστήμονες κ.ἄ.), εἶναι στοιχειῶδες καθῆκον τῆς νὰ τὸ κάνει αὐτὸ καὶ μὲ τοὺς ἱερεῖς, διότι σ' αὐτοὺς ὀφείλει τὴν πνευματικὴ ποιότητα καὶ τὴν ἰδιοπροσωπία τῆς στοῦ σύνολο τῶν κρατῶν τοῦ πλανῆτη.

Εἶναι ἄδικο καὶ ψευδὲς ἡ δική μας ἐκδίωξη ἀπὸ τὴν Ἑνιαία Ἀρχὴ Πλη- ρωμῆς νὰ χρησιμοποιεῖται γιὰ λαϊκισμούς καὶ ψηφοθηρικὲς ἐπιδιώξεις μὲ τὴν ἐξαγγελία πρόσληψης δέκα χιλιάδων δημοσίων ὑπάλληλων. Ἐάν ὑπάρχουν αὐτὲς οἱ δέκα χιλιάδες θέσεις ἐργασίας, γιατί δὲν δίνονται μέχρι σήμερα στοὺς ἀνθρώπους; Ἐάν ἐμεῖς δὲν εἴμαστε δημόσιοι ὑπάλληλοι, ποιὲς θέσεις τοῦ δημοσίου θά ἐλευθερωθοῦν, γιὰ νὰ δοθοῦν σ' αὐτοὺς πού πρόκειται νὰ προσληφθοῦν ἀντὶ ἡμῶν, πού θ' ἀπολυθοῦμε; Ἄρα αὐτὸ τὸ πυροτέχνημα ἀπὸ ἐπίσημα κυβερνητικὰ κελὴ ἀναγνωρίζει ἀτύπως ὅτι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἀπλῶς θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ ἀλλὰ καὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀφοῦ τίς δικές μας θέσεις θέλουν νὰ πάρουν γιὰ νὰ τίς δώσουν σὲ ἄλλους ἐργαζομένους.

Τώρα πιά εἶναι εὐκαιρία νὰ ἀπεγκλωβιστεῖ ἡ συζήτηση γιὰ τὴ μισθοδο- σία τῶν ἱερέων ἀπὸ τὴ σχέση τῆς μὲ τὴν ἀρπαγὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περι- ουσίας ἀπὸ τὸ κράτος. Ἐμεῖς δὲν θέλουμε νὰ πάρουμε αὐτὰ πού χρωστάει ἡ Πολιτεία σπὴν Ἐκκλησία. Ἐμεῖς θέλουμε νὰ θεωρούμαστε κομμάτι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι αὐτὸ εἴμαστε. Εἴμαστε ζωντανὸ κομμάτι τοῦ λαοῦ καὶ γι' αὐτὸν ἐργαζόμεστε. Δὲν εἴμαστε ἀργόσχολοι, πού περιμένουν νὰ ἀπο- λαύσουν τὰ κληρονομικὰ τους δικαιώματα ἀπὸ μιὰ περιουσία πού κάποτε ἀρπάχτηκε ἢ δωρήθηκε. Εἴμαστε κανονικὰ ἐργαζόμενοι, ὅπως ὅλοι οἱ Ἑλ- ληνες ἐργαζόμενοι. Προσφέρουμε τὰ ταλέντα, τίς γνώσεις, τὴ φιλοτιμία καὶ τὸν ζήλο μας γιὰ τὴ σταθερότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ γιὰ τὴ διακονία τοῦ λαοῦ. Μιὰ χώρα πού ἀπολαμβάνει τὴ ζωντανὴ παρουσία τῶν κληρικῶν τῆς καὶ τὰ ἀνυπολόγιστα ὀφέλη ἀπὸ τὴν παρουσία αὐτή, δὲν εἶναι κακὸ νὰ ἀναλάβει τὴ στοιχειώδη συντήρησή τους.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ παραπάνω σκέψεις θά τύχουν τῆς δεούσης προ- σοχῆς ἀπὸ τοὺς δημόσιους λειτουργοὺς τῆς περιοχῆς μας καὶ θά συμβάλ- λουν, ἔστω καὶ ἐλάχιστα, στὸν ἀνακύψαντα διάλογο, διατελοῦμε μετὰ τῆς δεούσης τιμῆς. ●

Ἄπαντες οἱ κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος

Βιβλιοπαρουσίαση

ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΠΑΝΤΑ

Τόμος Β', εἰσαγωγή- κριτικὴ ἔκδοσι Ἑλένη Σ. Χατζό- γλου-Μπαλτᾶ, Ἱερά Μεγίστη Μονὴ Βατοπαιδίου, Ἄγιον Ὅρος 2018.

Ὁ δεύτερος τόμος τῶν Ἀπάντων τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Παλλὰδᾶ περὶ 37 λόγους-ὁμιλίες τοῦ πού ἀναφέρονται στίς ἀκίνητες Δεσποτικὲς ἑορτές, οἱ ὁποῖες σχετίζονται μὲ βασικὰ γε- γονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Ἰη- σοῦ Χριστοῦ. Ἡ διαχρονικότητα εἶναι γνώρισμα τῶν ἑορτῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ἔχουν κεντρικὴ θέση μέσα στὸν ἐκκλησιαστικὸ χρόνο καὶ συνδέονται μὲ τὸ μυστήριό τῆς θείας Οἰκονομίας, τοῦ ὁποῦ ἀποτελοῦν βασικοὺς σταθμούς.

Τὰ κείμενα αὐτὰ γράφθηκαν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γεράσιμο γιὰ ποι- μαντικὸς σκοποῦς, κατὰ τὴ μα- κροχρόνια διακονία του ὡς Ἱε- ράρχου τῆς Ἐκκλησίας καὶ μπο- ροῦν καὶ σήμερα νὰ ὠφελήσουν πνευματικὰ τὸν ἀναγνώστη, κα- θὼς ἀποτελοῦν ἀποκλήματα ἑνὸς ἁγιασμένου νοῦ καὶ ἀποστά- λαγμα τοῦ βιώματος ἑνὸς μιμητῆ τῆς κατὰ Θεὸν πολιτείας.

Οἱ λόγοι στὸν παρόντα τόμο ἀναφέρονται σὲ ἑορτές πού ἔχουν ἐπίκεντρο τὸ Θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν ἱστορικὸ χρόνο ἀλλὰ καὶ τὴν τρέχουσα κοινωνικὴ πραγμα- τικότητα. Οἱ ἑορτές αὐτὲς σύμφωνα καὶ μὲ τὴν ἐπίγεια ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἶναι: Γέννησι τοῦ Χριστοῦ, Ἁγία Περιτομή, Ὑπαπαντή, Θεοφάνεια/Βάπτισι, Μεταμόρφωσι καὶ Ὑψωσι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Δύο λόγοι στοῦ τέλους τοῦ τόμου ἀναφέρονται «Εἰς τὴν Κυριακὴν πρὸ τῶν Φῶτων καὶ κατὰ Ἰουδαίων» καὶ «Εἰς τὴν ἀπό- δεξιζιν τῆς υἱοθεότητος».

Ἡ ἐμπνευσμένη ἐκ μέρους τοῦ Ἁγίου προσέγγισι τῶν θε- μάτων, μὲ τὴ φώτισι προφανῶς τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύμα- τος, ἀναδεικνύει τοὺς λόγους τοῦ πηγῆ ἐμπνεύσεως καὶ στήριγ- μα γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ κάθε ἀγωνιζομένου Χριστιανοῦ.

Ὁ τρόπος ἐκφράσεως τοῦ συντάκτη τῶν λόγων εἶναι κατὰ κανόνα ἀπλὸς καὶ προσιτὸς στὸν ἀναγνώστη. Ἐπιπλέον μάλι- στα μὲ τὴν χρησιμοποίησι παραδειγμάτων καὶ εἰκόνων ἀπὸ τὴ φύ- σι καὶ τὴν ἱστορία, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν αὐθορμητισμὸ καὶ ζωηρὸ ὕφος τοῦ λόγου, ἡ μελέτη τῶν λόγων καθίσταται ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐποικοδομητικὴ, ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα ψυχωφελής.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ βιβλίου ὑπάρχει Εἰσαγωγή τῆς ἐπιμελήτριας τῆς ἐκδόσεως κυρίας Ἑλένης Χατζόγλου-Μπαλτᾶ, ἡ ὁποία πα- ρέχει σύντομη περιγραφή τοῦ θέματος τῆς κάθε ἑορτῆς, καθὼς καὶ τῶν ἰδεῶν τίς ὁποῖες χρησιμοποιεῖ ὁ συγγραφέας γιὰ νὰ ἀνα- φερθεῖ σπὴν ὑπόθεσι κάθε ἑορτῆς. Ἐπίσης, πρὶν τὸν κάθε λόγο εἰδικὰ, ἡ ἐπιμελήτρια δίνει μιὰ συνοπτικὴ παρουσίασι τοῦ περιε- χομένου τοῦ λόγου πού ἀκολουθεῖ, τονίζοντας τοὺς κύριους ἄξονες καὶ τὰ βασικὰ νοήματα, σκέψεις πού διέπουν τὴ θεολο- γικὴ σκέψη τοῦ Ἁγίου.

Ἡ προσεγμένη αὐτὴ ἔκδοσι τοῦ β' τόμου τῶν Ἀπάντων τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Παλλὰδᾶ εὐελπιστοῦμε ὅτι θά γίνει εὐρέως ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ πρὸς ὠφέλεια καὶ οἰκοδο- μί. Συνιστᾶται καί, κατὰ τὴν γνώμη μας, θά μπορούσε κάλλιστα νὰ ἀποτελέσει χρησιμὸτατο βοήθημα γιὰ τοὺς διακόνους τοῦ θείου λόγου καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κηρύγματος, γιατί ὄντως ἡ γραφίδα τοῦ φωτισμένου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Γερασίμου ἀκολουθεῖ τὴν ἀγιοπνευματικὴ παράδοσι τῶν μεγάλων Θεολό- γων καὶ Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

«Έρεθίσματα Ίερατικής αὐτογνωσίας» στίς φετι

1η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ 1η Γενική Ίερατική Σύναξη τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό νέο ἱεραποστολικό ἔτος, πραγματοποιήθηκε (24/10) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Οἱ φετινές Ίερατικές Συνάξεις θά ἀσχοληθοῦν μέ θέματα πού ἀφοροῦν τήν ἱερατική οἰκογένεια τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τά ὁποῖα θά εἰσηγηθοῦν Κληρικοί καί λαϊκοί τῆς Μητροπόλεως μας.

Ἡ Σύναξη ξεκίνησε μέ τόν Ἅγιασμό, πού τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. **Ἰγνάτιος**, ὁ ὁποῖος πραγματοποίησε τήν εἰσαγωγική ὁμιλία. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι οἱ Συνάξεις μας δέν ἀποτελοῦν μιά τυπική διαδικασία ἀλλά ἀποσκοποῦν σέ τρεῖς στόχους:

Α. Στήν ἐμπέδωση τῆς μεταξύ μας ἐνότητας, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητη, γιά νά σταθοῦμε στό ὕψος τῶν περιστάσεων καί τῆς ἀποστολῆς μας,

Β. Στήν ἔκφραση τῆς Συνοδικότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἰκονίζεται πρωτίστως μέσα ἀπό τίς συνάξεις τῶν Κληρικῶν κάθε Τοπικῆς Ἐκκλησίας, στίς ὁποῖες οἱ Κληρικοί ἐκπροσωποῦν καί τό ποῖμνιο τῆς ἐνορίας τους καί

Γ. Στήν ἐπιμόρφωσή μας σέ ζητήματα ποιμαντικῆς φύσης καί ἱερατικῆς αὐτοσυνειδησίας.

Ἀκολούθησε ἡ ὁμιλία τοῦ **Πρωτ. Δημητρίου Κατούνη**, μέ θέμα «Γιατί χειροτονήθηκε;». Ὁ ὁμιλητής στό ὑπαρξιακό αὐτό καί καθοριστικό ἐρώτημα παρέπεμψε στήν ὥρα τῆς χειροτονίας τοῦ κάθε Κληρικοῦ: «Ἐκεῖ συνειδητοποιοῦμε ὅτι χειροτονήκαμε γιά νά γίνουμε διάκονοι τῶν ἀνθρώπων, οἰκονόμοι τοῦ περιπόθητου καί ἀπείρου πλούτου τῆς θείας Χάριτος, πού ξεχύνεται στούς ἀνθρώπους μέσα ἀπό τά μυστήρια, διδάσκαλοι τῆς ἀνείπωτης χαρᾶς καί τῆς εὐχάριστης ἀγγελίας ὅτι ὁ

Θεός εἶναι πλέον μαζί μας. Συνειδητοποιοῦμε ὅτι χειροτονήκαμε, γιά νά δώσουμε κάθε ἱκμάδα τῆς φτωχῆς μας ὑπαρξης στόν Θεό καί στούς διπλανούς μας. Καταλαβαίνουμε ὅτι μετά ἀπό τή μοναδική αὐτή ἡμέρα δέν ἀνήκουμε πλέον στόν ἑαυτό μας ἀλλά χαριστήκαμε στήν Τρισυπόστατη Θεότητα καί στήν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν μας. Μετά ἀπό τήν προσωπική μας Πεντηκοστή βλέπουμε πῶς τό ράσο εἶναι ὑφασμένο ἀπό δάκρυα καί ἀπό χαρά ταυτόχρονα. Μέσα στίς πτυχές του φουσᾶνε ταυτόχρονα οἱ βωριάδες τῆς ἀπογοήτευσης, τῆς μοναξιάς καί τῆς κούρασης μαζί μέ τή λεπτή καί γλυκιά αὔρα τῆς ἐλπίδας καί τῆς μυστικῆς χαρᾶς. Ὅλες αὐτές οἱ σκέψεις εἶναι σωστές καί συνθέτουν τήν ἀπάντηση στό ἐρώτημα «γιατί χειροτονήθηκε». Μέ μία φράση ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι «χειροτονήθηκε, ἐπειδή ἀγάπησα καί ἀγαπήθηκα». Ἀγαπήθηκα ὑπερβολικά ἀπό τόν Θεό, πού μοῦ ἔδωσε τήν πρόσκληση, καί ἀγάπησα μέ τήν ἀμαρτωλή καί βρώμικη καρδιά μου τόν Ἰησοῦ καί τόν κάθε συνάνθρωπό μου, πού καλοῦμαι νά διακονήσω χωρίς κρατούμενα καί ἐπιφυλάξεις...».

Ὁ π. Δημήτριος ἐπεσήμανε ὅτι αὐτή εἶναι ἡ σωστή ἀπάντηση, τήν ὁποία ὁποῖος θυμᾶται, «κάνει μιά πορεία μαρτυρική ἀλλά ἔνδοξη. Καθημερινά πονάει καί ταυτόχρονα χαίρεται, ξοδεύεται καί ταυτόχρονα πλουτίζει, ἀδειάζει καί παραμένει ἀκένωτος, μορφώνεται καί διαμορφώνει, καθαρίζεται ἀπό τή λάσπη τῆς πώσεως καί λάμπει ὡς ἀψευδῆς ὁδηγός στό μονοπάτι τῆς ἐπιστροφῆς, ἐξέρχεται στόν κόσμον «νικῶν καί ἴνα νικήσῃ» (Ἀποκ. 6, 2)... Ὅποῖος θυμᾶται καί ἀνανεώνει καθημερινά τή σωστή ἀπάντηση στό μεγάλο ἐρώτημα «γιατί χειροτονήθηκε», τιμᾶει Αὐτόν πού τόν τίμησε, τιμᾶει τόν λαό πού τόν δέχεται, τιμᾶει καί τόν ἑαυτό του πού τό ἀποφάσισε. Ὅποῖος θυμᾶται τή σωστή ἀπάντηση, γίνεται καλός κληρικός, καλός λειτουργός, καλός πατέρας καί καλός διδάσκαλος...».

Στή συνέχεια, ὅμως, περιέγραψε τή ζοφερή πραγματικότητα, πού ἀποδεικνύει πῶς ὑπάρχουν ὁμάδες Κληρικῶν πού δίνουν τή δική τους προσωπική ἀπάντηση: «Μιά ὁμάδα εἶναι οἱ χειροτονημένοι πού προχώρησαν στήν ἱεροσύνη ἀπό ἀδυναμία νά κάνουν κάτι ἄλλο στή ζωή τους... Ὑπάρχει μιά ἄλλη ὁμάδα ἀδελφῶν πού χειροτονήθηκαν γιατί ζητοῦν τήν κοινωνική καταξίωση. Μπορεῖ νά εἶναι προσο-ντοῦχοι, ἱκανοί, χαρισματικοί, ἀλλά εἶναι ἀνασφαλεῖς... Ἡ φιλο-πρωτία γίνεται ἕνα θέλημα πρὸς τήν ἱεροσύνη, πού, παρά τό ὅτι εἶναι ἐφήμερο καί ἀνόητο, ἐντούτοις γιά κάποιους ἀνθρώπους εἶναι ἀρκετά ἰσχυρό... Μιά ἀκόμη ὁμάδα κληρικῶν στό ἐρώτημα «γιατί χειροτονήθηκε» δίνουν ὡς ἀπάντηση τή φιλοχρηματία τους. Ἡ ἀγάπη γιά τό κρῆμα εἶναι ἀπό τούς πῶ μεγάλους πειρασμούς στό γεώργιο τῆς Ἐκκλησίας... Ἡ πῶ θλιβερή ὅμως καί ἐπικίνδυνη ὁμάδα κληρικῶν εἶναι αὐτοί πού στό ἐρώτημα «γιατί χειροτονήθηκε» ἀπαντοῦν μέ τήν τεμπελιά τους. Εἶναι αὐτοί πού θεωροῦν ὅτι χειροτονήθηκαν ἀπλῶς γιά νά περάσουν καλά, ἥσυχκα καί κυρίως χωρίς ἰδιαίτερη δουλειά τή ζωή τους. Μέσα στήν ἱεροσύνη βλέπουν ἕνα χαλαρό ὠράριο, μέ λίγες ὥρες ἐργασίας καί ὄχι κάθε ἡμέρα... Ὑπάρχει ἐπίσης καί ἐκείνη ἡ εὐτυχῶς μικρή ὁμάδα τῶν κληρικῶν πού χειροτονήθηκαν γιά νά καλύψουν μέ τό ἱερατικό σχῆμα πάθη καί ἐλαττώματα ἀνομολόγητα καί ἀμαρτωλά... Μιά ἀκόμη ὁμάδα κληρικῶν, πού δίνουν λάθος ἀπάντηση στό ὑπαρξιακό ἐρώτημα «γιατί χειροτονήθηκε;», εἶναι αὐτοί οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι χειροτονήθηκαν γιά νά σώσουν τήν Ἐκκλησία καί τήν Ὁρθοδοξία. Συνήθως προκαλοῦν τεράστιες πληγές στό ἐκκλησιαστικό σῶμα, διότι διακατέχονται ἀπό τό σύνδρομο τοῦ «σωτήρα»... Ὅποῖος δέν συμφωνεῖ μαζί τους καθίσταται αὐτομάτως ἐχθρός τῆς Ἐκκλησίας, αἰρετικός, πολέμιος τῆς πίστεως καί τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπόβλητος καί κατακριτέος. Ἐχουν τήν τάση νά δημιουργοῦν ὁμάδες καί κάστες, νά φτιάχνουν ὁπαδούς καί ὄχι ἀγιασμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ. Περιπίπτουν στόν φανατισμό καί τή μισαλλοδοξία, στήν ἔνταση, στή σύγκρουση, ἐνίοτε μάλιστα καί στή βία...».

Ὁ ὁμιλητής ἐπεσήμανε τούς λόγους γιά τούς ὁποίους κάποια μερίδα Κληρικῶν ξεστράτισε στήν πορεία τοῦ χρόνου ἀπό τή σωστή ἀπάντηση στό ὑπαρξιακό ἐρώτημα «γιατί χειροτονήθηκε;»: «Λίγο ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία, λίγο τά λάθη τῶν ἄλλων, λίγο ἡ προδοσία, πού ἀνθεῖ στούς ἐκκλησιαστικούς κύκλους, λίγο ἡ χαλάρωση τῆς προσευχῆς, μά πάνω ἀπ' ὅλα ἡ ἔλλειψη πνευματικοῦ ὁδηγοῦ καί ἡ ἀπουσία τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως, τούς ἔφεραν στό σημεῖο νά ξεχάσουν τήν πρώτη ἐκείνη ἐνθουσιώδη ἀπάντηση...». Ὅμως, ποτέ δέν εἶναι ἀργά γιά νά πάρει κανεῖς τόν δρόμο πρὸς τά πίσω καί νά ἀποκτήσει τή χαμένη ἱερατική του αὐτογνωσία: «Μέ τήν καθοδήγηση ἀπό ἕναν πνευματικό καί μέ τή μετάνοια μπορούμε νά ξαναβροῦμε τίς ἀπαρχές τῆς ἱεροσύνης, τή σωστή πορεία καί λίγο-λίγο νά διαμορφώσουμε τόν τρόπο, τή συμπεριφορά καί τή ζωή μας κατά τό θέλημα καί τίς προδιαγραφές τοῦ Τρισυγίου Θεοῦ, πού μᾶς ἐπέλεξε ἡ πού μᾶς ἀνέχεται καί μᾶς δέχεται, ἀκόμη καί ἂν Τόν ἐπιλέξαμε καί Τόν ἐκβιάσαμε ἐμεῖς. Ἡ μετάνοια εἶναι μονόδρομος γιά ὅλους μας, διότι χωρίς αὐτήν ἡ ἱεροσύνη κινδυνεύει νά στιγματιστεῖ ἀνεπανόρθωτα καί, ἐνῶ παραμένουμε ἱερεῖς καί θά παραμένουμε γιά πάντα, στό τέλος νά χάσουμε τήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ μας...».

2η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Ἡ 2η τακτική Γενική Ίερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στίς 22/11.

Ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Βασίλειος Ἀκριβόπουλος**, ἐκ τῶν παλαιότερων καί πλέον σεβαστῶν Κληρικῶν μας, μέ θέμα «Ἱερεῖς: Πατέρες τοῦ λαοῦ-Σύζυγοι-Γονεῖς».

Στήν 1η ἐνόητα τῆς εἰσηγήσεώς του, πού ἀφοροῦσε τούς Ἱερεῖς ὡς πατέρες τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ π. Βασίλειος τόνισε ὅτι ὁ Ἱερέας «εἶναι πατέρας ὄλων, ποτέ ἀποκλειστικός, ἀλλά ἕνας μοιρασμένος πα-

νές Ίερατικές Συνάξεις τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος

τέρας, πού κατορθώνει νά συγκεντρώνει τούς πιστούς στόν ἑνοριακό Ναό κάθε Κυριακή ἀλλά καί σέ κάθε εὐκαιρία λατρευτική. Ἕνας πατέρας πού ἔμαθε τά παιδιά του νά κοινωνοῦν τακτικά καί νά δέχονται

συνεχῶς τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἕνας πατέρας πού διδάσκει σπίν ἑνορία του τήν ἀγάπη, τήν ταπεινότητα, τήν πραότητα, ὅλες τίς ἀρετές... Ἕνας τέτοιος πατέρας ἀποκτᾷ κύρος καί γίνεται ἀποδεκτός ἀπό τό ποιμνίό του... Ὄταν ὁ Ἱερέας καταξιοθεῖ στίς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, ὡς πατέρας, τότε τό ἔργο του γίνεται ἀποδοτικότερο, τά παιδιά του κάνουν ὑπακοή σ' αὐτόν καί οἱ ἀτακτοῦντες συμμορφώνονται. Οἱ δέ ἀμελεῖς, ράθυμοι καί ἀδιάφοροι δέχονται τόν καλό πατέρα καί ἐγείρονται ἀπό τή ραστώνη...». Ὁ ὁμιλητής κατέστησε σαφές ὅτι ἡ πατρότητα τοῦ Κληρικοῦ δέν περιορίζεται μόνο σπίν ἑνορία του: «Ὁ Ἱερέας εἶναι πατέρας στόν Ναό, σπίν ἑνορία, στό σπίτι του, στό ταξίδι, σπίν πόλη, σπίν συντροφιά, σπίν ἄδεια, σπίν σύνταξή του, σ' ὅλη του τή ζωή...»

λπητής κατέστησε σαφές ὅτι ἡ πατρότητα τοῦ Κληρικοῦ δέν περιορίζεται μόνο σπίν ἑνορία του: «Ὁ Ἱερέας εἶναι πατέρας στόν Ναό, σπίν ἑνορία, στό σπίτι του, στό ταξίδι, σπίν πόλη, σπίν συντροφιά, σπίν ἄδεια, σπίν σύνταξή του, σ' ὅλη του τή ζωή...»

Στό 2ο μέρος τῆς εἰσηγήσεώς του, πού ἀφοροῦσε τόν Ἱερέα ὡς σύζυγο καί πατέρα, ὁ π. Βασίλειος ἐπεσήμανε τήν ἀνάγκη τῆς χρηστής συμπεριφορᾶς καί στάσης ζωῆς τόσο τοῦ ἴδιου τοῦ Κληρικοῦ, ὅσο καί τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειάς του: «Τό ἀντικληρικό πνεῦμα πού ἐπικρατεῖ μεγαλοποιεῖ καί τίς μικρές παρεκτροπές τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἱερέως. Κανείς δέν μᾶς δικαιολογεῖ. Πολλοί εἶναι πρόθυμοι νά ρίξουν τόν λίθο τοῦ ἀναθέματος. Πρό πάντων οἱ ἄθεοι, οἱ ἄπιστοι, οἱ χιλιαστές, οἱ πολέμοι, γιατί ὄχι καί οἱ χριστιανοί μας, μέ τήν παραμικρή ἀφορμή... Δυστυχῶς, τά λίγα κρούσματα δίνουν ἀφορμή νά ἐξάγονται ἄδικοι συμπεράσματα...».

Ὁ ἔμπειρος ὁμιλητής ἀναφέρθηκε καί σπίν ἀνάγκη ὁ Ἱερέας νά μπορεῖ νά προΐσταται τοῦ οἴκου του: «Ἐάν τή μικρή οἰκογένειά του δέν μπορεῖ νά κυβερνήσει σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε πῶς θά κατορθώσει νά κυβερνήσει τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, πού ἀποτελεῖται ἀπό πολλές οἰκογένειες;... Ἡ οἰκογένειά του πρέπει νά εἶναι τό πρότυπο τῆς χριστιανικῆς οἰκογένειας...».

Ἀκολούθησε ἐκτενής διάλογος ἐπί τῆς εἰσηγήσεως καί ἡ τοποθέτηση τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τόν ὁμιλητή γιά τήν ἐξαιρετική εἰσηγήσή του καί μετέφερε προσωπικές του ἐμπειρίες, ὡς γόνου ἱερατικῆς οἰκογένειας. ●

βιβλιοπαρουσίαση

Ἡ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΗ ΔΥΣΗ

Σύναξις Εὐχαριστίας πρὸς τὴν τὴν Μητροπολίτη Διοκλείας
Κάλλιστου Ware

Ἐπιμέλεια: Παντελής Καλαϊτζίδης, Νικόλαος Ἀσπρούλης

Ἡ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας σπὶ Δύση. Σύναξις Εὐχαριστίας πρὸς τὴν τὴν Μητροπολίτη Διοκλείας Κάλλιστου Ware

Ὁ Μητροπολίτης Διοκλείας ἀναγνωρίζεται ὡς ἓνας ἀπὸ τούς πλέον σημαντικούς ἐκπροσώπους τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας τῆς ἐποχῆς μας. Μέ τίς διεισδυτικές ἐρμηνευτικές προσεγγίσεις του ἀνατέμνει ὑπαρξιακά τήν πλοῦσια πατερική καί εἰδικά ἡσυχαστική καί νηπτική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιχειρώντας νά φέρει τό πνεῦμα τῶν Πατέρων καί τό ἥθος τῆς Φιλοκαλίας σέ δημιουργικό διάλογο μέ τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος, ζώντας σέ καιρὸ ραγδαίων μεταβολῶν καί ἀνατροπῶν, ἀντιμετωπίζει πλῆθος ὑπαρξιακῶν καί ἄλλων προβλημά-

των (ἀτομικισμός, καταναλωτισμός, οἰκολογικό πρόβλημα, ἐκκοσμικέση, βιοτεχνολογία, οἰκονομική κρίση κ.ἄ.) ἀναζητεῖ τό βαθύτερο νόημα τῆς ὑπαρξίας του. Ὁ παρών συλλογικός τόμος περιλαμβάνει τά πρακτικά τοῦ Συνεδρίου πού ἔλαβε χώρα στόν Βόλο στίς 20-22 Νοεμβρίου 2015 μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀνακήρυξης τοῦ Μητροπολίτη σέ Ἐταῖρο καί Ἐπίτιμο μέλος τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου, μέ γενικό τίτλο «Ὁ Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Ware καί ἡ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας σπὶ Δύση». Χωρὶς νά ἀπουσιάζει ἡ κριτική διάσταση τῆς θεολογίας, μέ τόν παρόντα τόμο ἀναδεικνύεται περισσότερο τό στοιχεῖο τῆς εὐχαριστίας καί τῆς ὀφειλῆς μέσα ἀπὸ μιά προσεκτική μελέτη ποικίλων πτυχῶν τῆς θεολογικῆς του σκέψης.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κεντρική Διάθεση γιά ὅλη τήν Ἑλλάδα:

Ἐκδοτική Δημητριάδος, Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου, Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, Μελισσιάτικα, Βόλος, Τηλ. 24210 93553, 93572, 93573, fax: 24210 77115

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 38001 Βόλος

e-mail: ekdotiki.dimitriadou@acadimia.org

F: Ἐκδοτική Δημητριάδος - Volos Academy Publications

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ

Μιά εξαιρετική λατρευτική έμπειρία είχε την ευκαιρία να βιώσει (8/10) στον Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου ή τοπική εκπαιδευτική μας κοινότητα. Πρόκειται για το ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου, που τέλεσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, για τους Δασκάλους και τους Καθηγητές της περιοχής μας και τις οικογένειές τους, που επισφραγίζει την άριστη συνεργασία Ίερās Μητροπόλεως και Εκπαιδευτικῶν, ἐπ' ὠφελεία τοῦ εκπαιδευτικοῦ τους ἔργου. Στό ιερό Μυστήριο βρέθηκαν οί Δ/ντές τῆς Α/θμιας καί Β/θμιας Ἐκπαίδευσης Μαγνησίας κ.κ. Γεώργιος Πολύζος καί Σωκράτης Σαβελίδης, καθώς καί πλῆθος εκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, πού κατέκλυσαν τόν Μητροπολιτικό μας Ναό. Στόν σύντομο χαιρετισμό του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τούς δύο Δ/ντές Ἐκπαίδευσης γιά τήν ἐκλεκτή συνεργασία σέ κλίμα ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνης: «Σ' αὐτήν τήν κρίσιμη ἐποχή νιώθω ὅτι εἶναι δῶρο Θεοῦ στόν τόπο μας νά μπορούμε νά νιώθουμε τούς τόσο σημαντικούς καρπούς τῆς ἐμπιστοσύνης καί τῆς συνεργασίας. Ἔχετε στά χέρια σας ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχει ὁ τόπος μας. Εἴστε ἐσεῖς, πού γαλουχεῖτε ψυχές παιδιῶν, ἐσεῖς, πού σᾶς ἐμπιστευόμαστε τό μέλλον αὐτοῦ τοῦ τόπου καί εἴστε ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς σας. Γι' αὐτό προσευχόμαστε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ

νά σᾶς ἐπισκιάζει, νά ἔχετε ὑγεία ψυχῆς καί σώματος, νά ἐπιτελεῖτε τό ἔργο πού ἡ Πολιτεία καί ὁ λαός μας σᾶς ἔχει ἐμπιστευθεῖ καί παρ' ὅλες τίς δυσκολίες, νά μπορεῖτε νά ἀντεπεξέρχεστε στά προβλήματα. Ἡ συνεργασία μας εἶναι δεδομένη καί εἶναι αὐτή πού θέλει ὁ λαός μας σέ ὅλους τούς τομεῖς καί σέ ὅλα τά ἐπίπεδα. Θά εἴμαστε πάντα στή διάθεσή σας γιά νά προσφέρουμε ὅ,τι εἶναι δυνατόν, ὡς Τοπική Ἐκκλησία, ὅπως συμβαίνει μέ τό πρόβλημα τοῦ ὑποσιτισμοῦ τῶν παιδιῶν, μέ τό πρόγραμμα γιά τά παιδιά ΡΟΜΑ κ.ἄ.»

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΡΚΙΝΟΠΑΘΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ

Σέ μιά συμβολική κίνηση ἀγάπης καί στοργῆς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πρὸς τούς καρκινοπαθεῖς ἀδελφούς τῆς περιφέρειᾶς μας προέβη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, κατά τή διάρκεια τῶν ἐγκαινίων ἐκθέσεως ἀφιερωμένης στόν Ἅγιο Λουκά τόν Ἰατρό στό Νοσοκομεῖο Βόλου. Συγκεκριμένα, προσέφερε στήν Προϊσταμένη τῆς Μονάδος Χημειοθεραπείας τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Βόλου, κ. Χρύσα Λάμπρου, ἕνα φορητό σύστημα ἀπεικόνισης φλεβῶν μέ λυχνίες ὑπέρυθρης ἀκτινοβολίας, κατόπιν αἰτήματος ὁμάδος καρκινοπαθῶν ἀδελφῶν μας. Τό συγκεκριμένο σύστημα ἀγοράστηκε ἀπό τό Ἴδρυμα «Λειτουργοί Ἑγείας τῆς Ἀγάπης» τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί ἔρχεται νά καλύψει πάγιες καί χρόνιες ἀνάγκες.

ΠΑΝΔΗΜΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Μέ λαμπρότητα καί μαζική συμμετοχή τῶν πιστῶν, ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία ἐόρτασε τή μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος χοροστάτησε στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό στόν πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό Ἁγίου

Δημητρίου Ἀλμυροῦ. Στό κήρυγμά του ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ὁ Δημήτριος εἶναι ὁ προστάτης τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Ἑλληνικότητας τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἑλλάδος ὅλης. Εἶναι ὁ προστάτης κάθε ψυχῆς, πού νιώθει ἐξουθενωμένη καί ταπεινωμένη μπροστά στή δύναμη τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας. Εἶναι ὁ ἐμπνευστής τῶν νέων καί κάθε χριστιανοῦ, γιά νά μὴ ἀπελπίζεται, νά μὴ χάνει τό κουράγιο του καί νά κρατᾷ ζωντανή τήν πίστη του στή βοήθεια τοῦ Θεοῦ... Δίδαξε ὅτι ἡ δύναμη εἶναι στήν ψυχή καί ὄχι στό σῶμα, εἶναι στόν ταπεινό καί ὄχι στόν ὑπερήφανο καί ἰσχυρό, στόν καταφρονεμένο καί ὄχι στόν ἀλαζόνα, εἶναι στόν χριστιανό καί ὄχι στόν πάσης φύσεως εἰδωλολάτρη...». Ὁ Σεβασμιώτατος κάλεσε ὅλους νά ἀντλήσουν δύναμη ἀπό τόν Ἅγιο Δημήτριο, «τοῦτον τόν δύσκολο καιρό, ὅπου τά εἰδωλα πού εἴχαμε κτίσει γύρω μας ὅλα τά χρόνια γκρεμίζονται μέ πάταγο, τό ἕνα μετά τό ἄλλο. Σέ μᾶς τούς Χριστιανούς δέν ἀρμόζει ἡ ἀπελπισία. Δέν φοβόμαστε καμιά ἐξουσία, πού θέλει μόνο ἀνθρώπινα νά ἀντιμετωπίζει τά πράγματα. Ἔχουμε μαζί μας τόν Θεό τοῦ Δημητρίου, πού πάντοτε νικά. Ξέρουμε ποιά εἶναι ἡ ἀληθινή μας πατρίδα καί ξέρουμε νά ὑπερασπιζόμαστε καί τούτην τήν πατρίδα, τῶν ἡρώων καί τῶν Ἁγίων. Κι ἔτσι θά παραμείνει, ὅ,τι κι ἂν ἀποφασίσουν αὐτοί οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀρνηθεῖ τήν πίστη. Δέν θά καταφέρουν τό παραμικρό. Ἀντιθέτως, θά ἐνδυναμώσουν τήν Ἐκκλησία καί τήν πίστη στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, γιατί ἡ Ἐκκλησία γίνεται πιο δυνατή, ὅταν πολεμεῖται...». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου Βόλου, παρουσία πλήθους πιστῶν, τῆς Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Μαρίας Χρυσοβελώνη, τοῦ Δημάρχου Βόλου κ. Ἀχιλλῆα Μπέου καί ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ίερās Μητροπόλεως. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ κ. Ίγνάτιος προχέρισε σέ Πνευματικό τόν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Ἰωάννη Καμακά, ἐνῶ τέλεσε καί τή Χειροθεσία νέου Ἀναγνώστου.

2η ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΡΟΜΑ

Πραγματοποιήθηκε (8/10), στα παλαιά εκπαιδευτήρια της Μητροπόλεως, ο Άγιασμός του τριετούς προγράμματος κοινωνικής παρέμβασης στο Άλιβέρι και την Άγια Παρασκευή, «Άγιος Απόστολος Θαδδαΐος». Το πρόγραμμα, που χρηματοδοτείται από ευρωπαϊκά κονδύλια, λειτουργεί για δεύτερη χρονιά με μεγάλη συμμετοχή και αποδοχή από τις τοπικές δομές. Η δράση του εκτείνεται σε τέσσερις τομείς: Ένισχυτική διδασκαλία στα παιδιά Γυμνασίου πέρυσι και στα παιδιά Δημοτικού φέτος, μουσική, επαγγελματικός προσανατολισμός για μεγαλύτερες ηλικίες και άθλητισμός, με την υποστήριξη του αθλητικού συλλόγου και της ομάδας ποδοσφαίρου «Δημητριάς». Συντονιστής του προγράμματος είναι ο κ. Ευστάθιος Γραμμένος, ενώ υπεύθυνος ο Γεν. Αρχιερατικός Έπιτροπος Αρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου. Οργανωτικός υπεύθυνος είναι ο κ. Βαγγέλης Μπαντελάς. Στις δράσεις του προγράμματος συμμετέχουν 150 και πλέον μικροί και μεγάλοι. Κατά τη διάρκεια του Άγιασμού, ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνατιος εξέφρασε τη χαρά του, γιατί «αυτό που ξεκινήσαμε πριν έξι χρόνια στην κοινότητα ΡΟΜΑ, με τη Χάρη του Θεού και τη συνεργασία τόσων φορέων και ανθρώπων, συνεχίζεται. Θέλουμε το καλύτερο για όλους την περιοχή και όλους τους κατοίκους, μηδενός εξαιρουμένου». Ο κ. Ίγνατιος αναφέρθηκε στην κεντρική μέριμνα του Προγράμματος, που είναι η εκπαίδευση των παιδιών, αλλά και η αξιοποίηση των ποικίλων χαρισμάτων τους, μέσα από τη μουσική, τον άθλητισμό κ.ά. και κάλεσε τους γονείς και τους παππούδες να βοηθήσουν τα παιδιά και τα εγγόνια τους, προκειμένου να παρακολουθούν το Πρόγραμμα με επιμέλεια και συνέπεια.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΣΑΛΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΥ

Σε κλίμα μουσικής πανδαισίας, ο ιεροσαλτικός κόσμος της Τοπικής μας Εκκλησίας τίμησε (14/10) τη μνήμη του Προστάτου του Όσιου Ιωάννου του Κουκουζέλου, στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βόλου, όπου τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός της εορτής, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ίγνατίου, παρουσία πλήθους φιλόμουσων πιστών. Τά ιεροσαλτικά ανάλογα κόσμησε πλειάδα Ιεροσαλτών της Μητροπόλεώς μας, υπό τη δ/νση του νέου Πρωτοψάλτου του Ναού κ. Αποστόλου Αντωνίου και του Λαμπαδαρίου κ. Χρυσοβαλάντη Σταθάκη. Στο τέλος του Έσπερινού τελέστηκε ο καθιερωμένος επίσημος Άγιασμός έναρξης του νέου σχ. έτους της Σχολής Βυζ. Μουσικής, μετά τον οποίο ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Ιεροσαλτών κ. Ευστάθιος Γραμμένος, Πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Βόλου, έπεσήμανε την άρρηκτη σχέση Συνδέσμου και Σχολής, «αφού αυτή αποτελεί φυτώριο νέων Ιεροσαλτών» και ευχαρίστησε τον Δ/ντή της Σχολής «για τη συμπλήρωση ενός έτους αρμονικής και αγαστής συνεργασίας με τον Σύνδεσμο». Ευχαρίστησε οφειλετικώς τον Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ.

Ίγνατιο, «ο οποίος είναι ο καθοδηγητής μας και η πηγή των δραστηριοτήτων μας». Ακολούθησε ο χαιρετισμός του Δ/ντη της Σχολής Αρχιμ. Επιφάνιου Οικονόμου, ο οποίος τόνισε ότι η μνήμη του Όσιου Ιωάννου του Κουκουζέλου «είναι μία μέρα γιορτής και για τη Σχολή μας. Ο Σύνδεσμος Ιεροσαλτών και η Σχολή Βυζ. Μουσικής είναι συγκοινωνούντα δοχεία, αφού οι μαθητές μας είναι εν δυνάμει μέλη της μεγάλης ιεροσαλτικής μας οικογένειας». Ο π. Επιφάνιος αναφέρθηκε στα 72 χρόνια ζωής της Σχολής, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του στον Σεβασμιώτατο «για την πολυποικίλη, διακριτική, αλλά και τόσο σταθερή και αταλάντευτη στήριξη προς τους κατά καιρούς δ/ντές και τους εκλεκτούς δασκάλους της. Νιώθουμε την παρουσία και την αγάπη σας, την πατρική στοργή και το αδιάπτωτο ενδιαφέρον σας». Τέλος, αναφέρθηκε στην εμπιστοσύνη που επιδεικνύουν οι πολυπληθείς μαθητές στη Σχολή, γεγονός που αποδεικνύεται από τους 220 μαθητές που εγγεγράφησαν φέτος στη Σχολή, κάτι που δεν έχει ιστορικό προηγούμενο. Τον λόγο έλαβε ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνατιος, ο οποίος παρατήρησε ότι «έχουμε θεμελιώσει αυτήν τη σχέση Κλήρου και Ιεροσαλτών και κατοχυρώσαμε τον ιεροσαλτικό μας κόσμο με την περίφημη και πασίγνωστη Σχολή μας, την Ιη στην Ελλάδα, που άνοιξε δρόμους για τις υπόλοιπες Σχολές... Καμαρώνω για τους δασκάλους μας, για τον Σύνδεσμο και την Σχολή μας. Τίποτα δεν είναι δεδομένο, αλλά κατορθώνουμε, κάθε φορά, να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες, να υπερβαίνουμε τις αντιξοότητες και να οικοδομούμε αυτό που σήμερα όλοι χαίρομαστε». Τέλος, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Πρόεδρο και τα μέλη του Συνδέσμου «για όλη αυτή τη συνεργασία. Βαδίζουμε σταθερά κι έτσι θα προχωρήσουμε». Ευχαρίστησε τον π. Επιφάνιο, «που ένα χρόνο τώρα έχει αναλωθεί κυριολεκτικά στη δ/νση της Σχολής». Συνεχάρη, επίσης, τον νέο Πρωτοψάλτη του Ναού και ευχήθηκε σε όλους να κρατήσουν, πέραν του ταλέντου που τους διακρίνει και το ήθος το ιεροσαλτικό και εκκλησιαστικό. Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με την άπονημή των Απολυτηρίων, Πτυχίων Ιεροσαλτών, Πτυχίων και Διπλωμάτων Βυζ. Μουσικής, από τον Σεβασμιώτατο στους αποφοιτησάντες του περασμένου σχ. έτους.

Ο ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΜΑΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΙΜΗΣΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και συγκίνηση πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση του Βρεφονηπιακού μας Σταθμού στην κατάμεστη αίθουσα του Πν. Κέντρου για την Εθνική Έπετειο του ΟΧΙ. Την εορταστική εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνατιος, ο Πρωτοσύγκελλος Αρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, η Υφυπουργός Έσωτερικών κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, ο Δήμαρχος Άλμυρου κ. Δημήτριος Έσεριδής και εκπρόσωποι της στρατιωτικής ήγερσίας του τόπου μας. Με θέμα «Τό χρονικό της 28ης Οκτωβρίου στον Βόλο - Πορεία προς τό μέτωπο», τά παιδιά μας ζύπνησαν μνήμες από τον Βόλο της προπολεμικής περιόδου και ζωντάνεψαν και πάλι, μέσα από τό θεατρικό δράμενο, τά ποιήματα και τά έπετειακά τραγούδια, όλα τά γεγονότα που οδήγησαν στο ήρωικό ΟΧΙ άπέναντι στον Ίταλό κατακτητή, στο ένδοξο Έπος του 1940. Την εκδήλωση έκλεισε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας. Συνεχάρη τά παιδιά και ευχαρίστησε τό προσωπικό για την άφορη και ύποδειγματική προετοιμασία και παρουσίαση της εκδήλωσης.

ΝΕΟΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Νέοι Κληρικοί προστέθηκαν στην Τοπική μας Έκκλησία, αναλαμβάνοντας ιερατική διακονία σέ καιρούς κρίσιμους για την πατρίδα μας. Πρόκειται, κατά σειράν, για τον Ίερομόναχο Μάξιμο, αδελφό της Ίερᾶς Μονῆς Παναγίας Ἐνω Ξενιάς, ἢ εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ ὁποῦοι τελέστηκε (13/10) ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

Στὴν Θεία Λειτουργία συμμετείχαν ἀντιπροσωπεῖς Ἱερῶν Μονῶν, κληρικοί τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων, καθὼς καὶ πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ κ. Ἰγνατίου χαρακτήρισε τὸ γεγονός τῆς Χειροτονίας «μιά εἰκόνα τοῦ Παραδείσου» καὶ ἀναφέρθηκε στὴν πολυετή προσφορά τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμ. Νεκταρίου σπὴ σύγχρονη ἱστορία τῆς Μονῆς. Στὴς 14/10 στὸν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου τελέστηκε ἢ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ π. Γεωργίου Κορνοῦτου, 35 ἐτῶν, ἐγγάμου καὶ πατέρα ἑνὸς τέκνου, ὁ ὁποῖος κατάγεται ἀπὸ τὰ Καλὰ Νερά καὶ εἶναι ἀπόφοιτος τοῦ Ἐκκλ/κού Λυκείου Βόλου καὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Καρδίτσας. Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε: «Σήμερα στρατεύεσαι γιὰ ἕναν εἰδικό σκοπό καὶ ἀναλαμβάνεις μιά τεράστια εὐθύνη, ὡς Διάκονος τῶν Μυστηρίων, πού θά εἶναι ἢ δική σου νέα παιδαγωγία. Γιὰ νά εἶσαι ἀληθινὸς Διάκονος τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νά εἶσαι μιμητὴς Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑπέδειξε τὸ μέγεθος καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς διακονίας μὲ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ὑπακοή Του στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ...». Στὴς 27/10, στὴν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου, τελέστηκε ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ἢ εἰς Διάκονον Χειροτονία τοῦ π. Στεφάνου Στύλα, 35 ἐτῶν, ἐγγάμου καὶ πατρός δύο τέκνων, ἀποφοίτου τοῦ Τμήματος Διοίκησης Ἐπιχειρήσεων τοῦ Τ.Ε.Ι. Σερρών, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ὡς ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας.

Ὁ π. Στέφανος ἔλαβε τὸν 2ο βαθμὸ τῆς Ἱεροσύνης στὴν Ἱερά Μονή Παναγίας Ἐνω Ξενιάς στίς 9/11, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Στὴ Θεία Λειτουργία συμμετείχαν πολλοὶ Κληρικοί μας, ἀντιπροσωπεῖς Ἱερῶν Μονῶν καὶ μέγα πλῆθος προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι εὐχέθηκαν καὶ στὸν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Νεκτᾶριο Ὑφαντίδη, γιὰ τὰ ὄνομασπῆριά του. Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος κάλεσε τὸν νέο Ἱερέα νά ἔχει συνείδηση τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία λαμβάνει, «τὸ ὁποῖο στηρίζει καὶ συγκροτεῖ τὴν Ἐκκλησία». Ὁ κ. Ἰγνατίου ἐπεσήμανε ὅτι ἢ ἀπόφαση τοῦ π. Στεφάνου νά ἱερωθεῖ «ἦρθε σέ μιά ἐποχὴ πολὺ κρίσιμη γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησία μας. Καὶ ἀνάλογες ἀποφάσεις ἀποτελοῦν ὄντως πηγὴ χαρᾶς, εὐλογία Θεοῦ, μῆνυμα ὅτι ζεῖ Κύριος ὁ Θεός. Σ' αὐτὴν τὴν ἐκκοσμικευμένη ἐποχὴ, ὅπου πλέον τὰ πάντα ἀνατρέπονται, ὅπου ὁ λαὸς μας ἀναζητεῖ στηρίγματα, ἔρχεται ἢ Ἐκκλησία καὶ ἀντιστέκεται, διακονεῖ τὸν πολεμῆνο λαὸ μας, μὲ ἀνθρώπους πού ἀποφασίζουν μὲ αὐτοθυσίαν νά προσφέρουν τὴ ζωὴ τους στὸν Χριστό. Αὐτὸ εἶναι θαῦμα ἀληθινὸ, πού ἀπαντᾷ στίς προσευχῆς τῶν ἀνθρώπων νά ἔχουμε εὐλογημένους Ἱερεῖς, πού θά συνεχίσουν τὴν παράδοση καὶ θά φέρουν εἰς πέρας τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν».

Ὁ π. Στέφανος ἔλαβε τὸν 2ο βαθμὸ τῆς Ἱεροσύνης στὴν Ἱερά Μονή Παναγίας Ἐνω Ξενιάς στίς 9/11, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Στὴ Θεία Λειτουργία συμμετείχαν πολλοὶ Κληρικοί μας, ἀντιπροσωπεῖς Ἱερῶν Μονῶν καὶ μέγα πλῆθος προσκυνητῶν, οἱ ὁποῖοι εὐχέθηκαν καὶ στὸν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Νεκτᾶριο Ὑφαντίδη, γιὰ τὰ ὄνομασπῆριά του. Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ Σεβασμιώτατος κάλεσε τὸν νέο Ἱερέα νά ἔχει συνείδηση τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ὁποία λαμβάνει, «τὸ ὁποῖο στηρίζει καὶ συγκροτεῖ τὴν Ἐκκλησία». Ὁ κ. Ἰγνατίου ἐπεσήμανε ὅτι ἢ ἀπόφαση τοῦ π. Στεφάνου νά ἱερωθεῖ «ἦρθε σέ μιά ἐποχὴ πολὺ κρίσιμη γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησία μας. Καὶ ἀνάλογες ἀποφάσεις ἀποτελοῦν ὄντως πηγὴ χαρᾶς, εὐλογία Θεοῦ, μῆνυμα ὅτι ζεῖ Κύριος ὁ Θεός. Σ' αὐτὴν τὴν ἐκκοσμικευμένη ἐποχὴ, ὅπου πλέον τὰ πάντα ἀνατρέπονται, ὅπου ὁ λαὸς μας ἀναζητεῖ στηρίγματα, ἔρχεται ἢ Ἐκκλησία καὶ ἀντιστέκεται, διακονεῖ τὸν πολεμῆνο λαὸ μας, μὲ ἀνθρώπους πού ἀποφασίζουν μὲ αὐτοθυσίαν νά προσφέρουν τὴ ζωὴ τους στὸν Χριστό. Αὐτὸ εἶναι θαῦμα ἀληθινὸ, πού ἀπαντᾷ στίς προσευχῆς τῶν ἀνθρώπων νά ἔχουμε εὐλογημένους Ἱερεῖς, πού θά συνεχίσουν τὴν παράδοση καὶ θά φέρουν εἰς πέρας τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν».

Αὐτὸ εἶναι θαῦμα ἀληθινὸ, πού ἀπαντᾷ στίς προσευχῆς τῶν ἀνθρώπων νά ἔχουμε εὐλογημένους Ἱερεῖς, πού θά συνεχίσουν τὴν παράδοση καὶ θά φέρουν εἰς πέρας τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν».

ΕΝΑΡΞΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ξεκίνησαν καὶ γιὰ τὴ φετινὴ ἱεραποστολικὴ χρονιά οἱ Συναντήσεις Ἀναγνωστῶν καὶ ἱεροπαίδων, μὲ Ἁγιασμό πού τέλεσε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίου (13/10), στὸ Ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Βόλου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἁγιασμοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε τὴν εὐκαιρία νά ἐπικοινωνήσει μὲ τοὺς τριάντα καὶ πλέον νέους πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ. Ἀρχικὰ παρουσιάσθηκε ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνό του Τομέα Ποιμαντικῆς Ἀναγνωστῶν καὶ Ἱεροπαίδων Ἀρχιδιάκ. π. Ἰωάννη Ποδαρόπουλο τὸ ἐπίσιο πρόγραμμα τῶν Συναντήσεων, οἱ ὁποῖες θά ἔχουν ὡς γενικὸ θέμα τοὺς Ψαλμούς. Ὁ Σεβασμιώτατος παρουσίασε τὴ διαχρονικὴ σημασία τοῦ Ψαλτηρίου γιὰ τὴν χριστιανικὴ Ἐκκλησία, τὴν ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς μετάφρασης τῶν Ψαλμῶν καὶ τὴν κεντρικὴ θέση πού ἔχουν σπὴ Θεία Λατρεία. Συνεχάρη, ἀκολούθως, γιὰ τὴν ἐπιλογή τοῦ θέματος τὸν Ὑπεύθυνο π. Ἰωάννη καὶ ὄλους τοὺς νέους γιὰ τὴν ἀθρόα συμμετοχὴ τους καὶ γενικὰ τὴν ἀφοσίωσή τους σπὴν Ἐκκλησία. Τέλος, ὁ Μητροπολίτης μας τοὺς διαβεβαίωσε ὅτι, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τίς ἀποφάσεις πού θά λάβουν γιὰ μέλλον τους, ἢ λειτουργικὴ ἐμπειρία πού ἔχουν καὶ ὅσα ἀποκομίζουν στίς Συνάξεις αὐτῆς θά εἶναι πολὺτιμες γιὰ ὅλη τὴ ζωὴ τους.

ΟΙ ΙΕΡΟΠΑΙΔΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟ ΝΕΣΤΟΡΑ

Μὲ τὴ συμμετοχὴ ἑκατὸ καὶ πλέον Ἀναγνωστῶν καὶ Ἱεροπαίδων, ἀλλὰ καὶ πλῆθος κόσμου, τιμήθηκε (26/10) στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Βόλου, ἢ μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέστορος, ὁ ὁποῖος ἀνακηρύχθηκε, ἐπ' ἐσχάτων, Προστάτης τῆς χορείας τῶν παιδιῶν πού δια-

κονοῦν στὸ ἱερό Βῆμα. Στὸν Ἑσπερινὸ χοροστάτισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος τέλεσε καὶ τὴ Χειροθεσία εἰς Ἀναγνώστη τοῦ μαθητοῦ Ἐμμανουὴλ Ματθαίου. Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ κ. Ἰγνατίου ἀναφέρθηκε σπὴ μεγάλη οἰκογένεια τῶν Ἱεροπαίδων τῆς Μητροπόλεός μας καὶ κάλεσε τὰ παιδιά νά νιώσουν μέλη τῆς καὶ νά βιώσουν τὴ θαλπωρὴ τῆς. Μίλησε στὰ παιδιά γιὰ τὸν Προστάτη τους Ἁγιο Νέστορα, ἕνα νέο παιδί τῆς Θεσσαλονίκης, πού γνώρισε τὸν Ἁγιο Δημήτριο, συνέδεσε τὴ ζωὴ του μαζί του, γνώρισε ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν Χριστό καὶ ἀγάπησε τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. Ζήτησε ἀπὸ τὰ παιδιά νά κρατηθοῦν γερά στὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας καὶ νά ἐμπιστευθοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ σπὴ ζωὴ τους. Εὐχαρίστησε τοὺς Ἱερεῖς, πού συνόδευσαν τὰ παιδιά ἀπὸ τίς ἐνορίες τους, γιὰ τὸ ἔργο πού ἐπιτελοῦν στίς ψυχῆς τους καὶ τοὺς θύμισε ὅτι λειτουργοῦν πάντα ὡς πρότυπά τους.

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο Π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ἐκοιμήθη (1/11), σέ βαθύ γῆρας (91 ἐτῶν) ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Ἀθανασίου, Ἱερεὺς εὐλαβῆς, φιλακόλουθος καὶ φιλομαθῆς, ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, πού κατέλιπε σημαντικό πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο. Ὁ ἀειμνηστος π. Νικόλαος γεννήθηκε στὸν Βόλο τὸ 1927. Ἦταν ἐγγαμὸς καὶ ἀπόφοιτος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου Βόλου. Τὸ 1970 χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν Μακαριστὸ Μητροπολίτη Δημητριάδος Ἡλία. Ὑπῆρξε, κατὰ σειράν, στοὺς Ἱερούς Ναοὺς: Ἁγίας Παρασκευῆς Ζαγοράς, Ἁγίου Ἀντωνίου Ἀγιάς, Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ν. Ἰωνίας, Ἁγίας Βαρβάρας Ν. Ἰωνίας καὶ ἀπὸ τὸ 2000 ἕως τῆς τελευταίας του, στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίων Ἀναργύρων Βόλου. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Νικολάου τελέστηκε τὴν ἐπομένη στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίων Ἀναργύρων Βόλου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Με μεγάλη έπετειακή εκδήλωση στο Πν. Κέντρο ή Ίερά Μητρόπολη Δημητριάδος τίμησε τήν Έθνική Έπέτειο τής 28ης Οκτωβρίου 1940. Τήν εκδήλωση συνδιοργάνωσαν τό Χορευτικό Σύνολο Γυναϊκών τής Τοπικής μας Έκκλησίας «Η ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ» καί ό φορέας Πολιτισμού «ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΚΙΒΩΤΟΣ». Έπρόκειτο γιά εκδήλωση λόγου, τραγουδιού καί χορού, μέ κεντρικό θέμα «ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ '40», στήν όποία συμμετείχαν τά κάτωθι χορευτικά σύνολα: Τό Χορευτικό Σύνολο Γυναϊκών Ίερās Μητροπόλεως Δημητριάδος, τό Χορευτικό Σύνολο Έφίβων-Νέων τής Ίερās Μητροπόλεως μας «Η ΔΗΜΗΤΡΙΑΣ», ό Πολιτιστικός Άθλητικός Σύλλογος Άγίου Γεωργίου Βόλου καί ό Πολιτιστικός Σύλλογος Διδασκαλίας Παραδοσιακών Χορών Βόλου «ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ». Άναγνώστηκαν επίκαιρα κείμενα καί τήν εκδήλωση έκλεισε ό Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος, ό όποιος τόνισε ότι «στόν πόλεμο τού '40 είχαμε ψυχή, υπερασπιζόμασταν ιερά καί όσα καί δημιουργήσαμε τό θαύμα τού '40. Ήμασταν οί πρώτοι πού αντισταθήκαμε. Μεγάλα καί ισχυρά κράτη παραδόθηκαν αϋθωρεί καί παρακρήμα. Ή δική μας νίκη έπεισε τούς συμμάχους ότι μπορεί νά νικηθεί ό φασισμός καί οί δυνάμεις τού Άξονα. Ήμείς, στόν τόπο μας, κρατάμε τήν έλπίδα ζωντανή καί μέσα από τή λειτουργία τώσων παραδοσιακών σχημάτων, πού διακηρύττουν Ήρθοδοξία, Έλληνισμό, Βυζάντιο, Παράδοση καί Ίστορία».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Μέ τή συμμετοχή 180 νέων συζύγων καί γονέων πραγματοποιήθηκε (4/11), στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ανοικτή εκδήλωση - συζήτηση γιά τά μέλη τών ένοριακών Σχολών Γονέων τής Τοπικής μας Έκκλησίας. Στήν εκδήλωση μίλησε ό κ. Νικήτας Καυκάκιος, Κλινικός Ψυχολόγος - Συγγραφέας, μέ θέμα «Ή έννοια καί ή έμπειρία τής ευτυχίας στήν Έκκλησία καί τήν Ψυχοθεραπεία». Ό όμιλητής προσέγγισε τήν έννοια καί τήν έμπειρία τής ευτυχίας ώς ευδαιμονία καί ώς μακαριότητα. Ή ευδαιμονία, μέ τήν άριστοτελική έννοια, προϋποθέτει

τόν προσωπικό άγώνα γιά τήν επίτευξη τών άρετών. Ή μακαριότητα είναι ό έσωτερικός ήσυχασμός, ό όποιος προκύπτει ώς καρπός τής ύπακοής στό θέλημα τού Θεού καί τής μετοχής στή

Χάρη τού Θεού. Στήν ψυχοθεραπεία ώς ευτυχία θεωρείται ή ευδαιμονία. Στήν Έκκλησία ώς ευτυχία θεωρείται ή μακαριότητα. Ό πιστός, έντάσσοντας τόν έαυτό του στήν Λειτουργική ζωή τής Έκκλησίας, αγωνίζεται νά υπερβεί έγωκεντρικές σκέψεις, αισθήματα καί συμπεριφορές. Άκολουθώντας τήν προσωπική σταυρο-άναστάσιμη πορεία τού μέσα στήν Έκκλησία, μετέχει, μέσα από τήν ύπομονή καί τή νύψη στή δωρεά τής Χάριτος τού Θεού, ή όποία τού προσφέρει βαθιά καρδιακή καί ύπαρξιακή άνάπαυση, τήν όποία θά μπορούσαμε νά όνομάσουμε ευλογημένη μακαριότητα. Μετά τό πέρας τής όμιλίας, ακολούθησε ένδιαφέρων διάλογος, τόν όποιον διύθυσε ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνάτιος καί ή εκδήλωση ολοκληρώθηκε μέ κοινό γεύμα γιά όλους τούς συμμετέχοντες.

ΛΑΜΠΡΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Μέ τή δέουσα λαμπρότητα ή Ίερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου έόρτασε τή Σύναξη τών Ταξιαρχών Μιχαήλ καί Γαβριήλ, παρουσία μεγάλου πλήθους προσκυνητών. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό χοροστάτισε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, παρουσία τού Γενικού Περιφερειακού Δ/κτου τού Λιμενικού Σώματος, Πλοιάρχου Έμμανουήλ Κανάλη, τού Άστυνομικού Δ/ντου Μαγνησίας Βασιλείου Μαρκογιαννάκη καί εκπροσώπων τών Στρατιωτικών Άρχων. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ό Άρχιμ. Έπιφάνιος Οικονόμου, Ίεροκήρυκας, ένω στό τέλος τής Άκολουθίας ό Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τούς προσκυνητές γιά τήν ποικίλη στήριξη στά Μοναστήρια μας καί ζήτησε τήν προσευχή τους, «γιά νά φανούμε άντάξιοι τών κρίσιμων περιστάσεων. Έχουμε πολλά μπροστά μας νά αντιμετώπισουμε, αλλά πάντοτε γνώμονας τών αποφάσεων καί τών δράσεων μας θά είναι ό τόπος, ή πατρίδα μας, τό Γένος καί τό Έθνος μας, ό λαός καί ή ένότητά μας. Έχουμε μακράιωνη ιστορία, πού δέν διαγράφεται, παράδοση πού δέν αλλάζει, αλλά καί μέλλον πού άρμόζει στά παιδιά μας καί πρέπει νά είναι άντάξιο τής ιστορίας μας. Τά κίνητρά μας θά παραμείνουν πάντοτε ή άγάπη γιά τήν Έκκλησία μας, ή μαρτυρία τού Χριστού στίς ψυχές τών ανθρώπων. Εϋχεσθε νά μίν αντιστραφούν τά πράγματα, νά μίν όδηγηθούμε σε καταστάσεις δικασμού. Ή ιστορία τού Γένους μας διδάσκει ότι οί εκκλησιαστικοί δικασμοί έγιναν έθνικοί καί έφεραν τήν καταστροφή. Πρέπει νά παραμείνουμε ένωμένοι, νά ξέρουμε τί θέλουμε, νά ζυγίσουμε καλά τά πράγματα, οί αποφάσεις μας νά εγγυώνται τή συνέχιση τής παρουσίας τής Έκκλησίας μας σ' αυτόν τό τόπο, ώς φιλόστοργη μητέρα όλου τού λαού μας». Άνήμερα τής εορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ίεουργούντος τού Άρχιμ. Δαμασκηνού Κιαμέτη, Πρωτοσυγκέλλου, ό όποιος κήρυξε τόν Θείο Λόγο.

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ Ο ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΛΥΚΕΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ

Φτωχότερος είναι πλέον ό πνευματικός κόσμος αλλά καί σύμπασα ή τοπική μας κοινωνία, καθώς τήν Κυριακή 25/11/2018 έφυγε από τή ζωή ό επίτιμος Λυκειάρχης, πολυγραφότατος συγγραφέας καί στενός συνεργάτης τής Ίερās μας Μητροπόλεως Κωνσταντίνος Σουλιώτης. Ό εκκλησιολόγος εκπαιδευτικός γεννήθηκε τό 1934 στό Καππά Καρδίτσας, τελείωσε τό δημοτικό σχολείο τού χωριού του καί τό όκτατάξιο γυμνάσιο Φαναρίου, ένω σπούδασε στή Θεολογική Σχολή τού Πανεπιστημίου Άθηνων, από όπου έλαβε τό πτυχίο του τό 1957.

Μετά τήν ολοκλήρωση τών στρατιωτικών του ύποχρεώσεων, ώς έφεδρος Άξιωματικός τού Πυροβολικού, ύπηρετησε ώς καθηγητής στό Ζωγράφειο Γυμνάσιο καί στή Μεγάλη τού Γένους Σχολή στήν Κωνσταντινούπολη, στά Γυμνάσια καί Λύκεια Σκοπέλου, ώς δ/ντής, Τυρνάβου καί Άγιάς, ώς δ/ντής, Βελεστίνου, Ν. Ίωνίας, Έσπερινό Βόλου, Β' Θηλέων Βόλου καί στήν Δ/υση Μέσης Έκπαίδευσης Μαγνησίας, ώς δ/ντής Γραφείου. Τήν διετία 1972-1974, κατόπιν εξέτασεων, εισήχθη καί φοίτησε στό Διδασκαλείο μετεκπαίδευσης μείζονος διάρκειας, στα παιδαγωγικά καί στήν ψυχολογία. Τό 1977 μετατάχθηκε στήν Έκκλ/κή εκπαίδευση καί ύπηρετησε ώς Σχολάρχης, επί 16 χρόνια, στό Μέσο Έκκλ/κό Φροντιστήριο καί στό Έκκλ/κό Λύκειο Βόλου, απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε. Διετέλεσε πρόεδρος τής ΕΛΜΕ Μαγνησίας, οργανωτικός Γραμματέας τής ΟΛΜΕ, πρόεδρος τού Συλλόγου Έφείδρων Άξιωματικών Μαγνησίας, πρόεδρος τού Συλλόγου Καρδιτσιωτών Βόλου καί επί έπταετία Δ/ντής τού Ρ/Σ «Όρθόδοξη Μαρτυρία» τής Ίερās Μητροπόλεως Δημητριάδος. Μέ τή σύζυγό του, άείμνηστη φιλόλογο Πολυτίμη, απέκτησαν τρία παιδιά καί έπτά εγγόνια. Γιά τό πολύπτυχο καί πολύτιμο εκπαιδευτικό καί έν γένει πνευματικό του έργο τιμήθηκε τό 2012, μέ τήν Άνώτατη Τιμητική Διάκριση τής Ίερās Μητροπόλεως Δημητριάδος, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, διά χειρών τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου.

Ή Έξόδιος Άκολουθία τού Κωνσταντίνου Σουλιώτη τελέστηκε τήν Τρίτη 27/11 στόν Ί. Ναό Άναλήψεως τού Χριστού Βόλου.

Ο ΒΟΛΟΣ ΥΠΟΔΕΧΤΗΚΕ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΟΥΜΕΛΑ

Με βαθειά συγκίνηση και έκδηλη χαρά, η Τοπική Έκκλησία της Δημητριάδος υποδέχθηκε (5/11) στον Ίερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βόλου την προστάτιδα του Ποντιακού Έλληνισμού, την Ίερά και ιστορική Εικόνα της Παναγίας Σουμελά, που φυλάσσεται στην όμώνυμη Ίερά Μονή στο όρος Βέρμιο. Την Ίερά Εικόνα μετέφερε στην πόλη μας ο Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης & Καμπανίας κ. Παντελεήμων, συνοδεία του Προέδρου του Πανελληνίου Ίδρυματος «Παναγία Σουμελά» κ. Γεωργίου Τανιμανίδη και των μελών του Δ/κού Συμβουλίου. Την υποδέχθηκε στα πρόθυρα του Ναού ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνάτιος, επικεφαλής του πολυπληθούς Ίερού Κλήρου και πλήθους πιστών. Στην υποδοχή παρέστησαν, επίσης, ο Δήμαρχος Βόλου κ. Αχιλλέας Μπέος, η Αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, εκπρόσωποι των Στρατιωτικών, Λιμενικών, Αστυνομικών και Πυροσβεστικών Αρχών, ο Πρόεδρος της Ένωσεως Ποντίων Μαγνησίας κ. Κων/νος Περκουλίδης και πλήθος συμπολιτών μας ποντιακής καταγωγής. Μετά την υποδοχή ακολούθησε ο Μέγας Πανηγυρικός Έσπερινός, χοροστατώντος του Σεβ. κ. Παντελεήμονος, στο τέλος του οποίου ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνάτιος εξέφρασε τη χαρά και την ευγνωμοσύνη του Κλήρου, του λαού και των αρχόντων της πόλης μας, «γιατί υποδεχθήκαμε σήμερα ένα ιερό προσκύνημα, που ποθούσε η ψυχή μας, σε μία κρίσιμη εποχή για την πατρίδα μας. Μας φέρατε τη Μάνα των Ποντίων αδελφών μας, την προστάτιδα και φύλακά τους, στις πιο κρίσιμες στιγμές της ιστορίας τους, που είναι τό σύμβολο της ένότητας των Ποντίων άπανταχού της γης. Στην εποχή που πολλοί απέλπίζονται από τις δυσκολίες της ζωής, η Παναγία Σουμελά είναι Έκείνη που δίνει ελπίδα και δύναμη. Στην εποχή, που πολλοί, στην πατρίδα μας, επιχειρούν να άποϊεροποιήσουν τά πάντα, ό,τι διαφύλαξε τό Έθνος μας στην μακράν ιστορία του, η Παναγία μς ένώνει, μς υπενθυμίζει τά λάθη μας, τις συνέπειες του δικασμού και υποδεικνύει τη μόνη ένοποιό δύναμη του λαού, την Όρθόδοξη πίστη μας». Ακολούθησε ο χαιρετισμός του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης & Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ό οποίος έπεςήμανε ότι η Ίερά Εικόνα «είναι η στοργική μητέρα και άνεπαίσχυτη προστασία και βοήθεια του Ποντιακού Έλληνισμού, στις άπειράριθμες τρικυμίες και τις άμέτρητες συμφορές που τον έπληξαν, εκείνη που φύλαγε τις Θερμοπύλες του Έλληνισμού και της Όρθόδοξης πίστεώς μας... άγκαλιάζει τον Ποντιακό Έλληνισμό όπου γης, κρατώντας τον ένωμένο με τις παραδόσεις, την ιστορία και τον πολιτισμό του, πρωτίστως δέ με την Όρθόδοξη πίστη και εϋλάβεια».

Ο ΒΟΛΟΣ ΥΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΙΕΡΟ ΛΕΙΨΑΝΟ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΣΛΙΔΟΥ

Με συγκίνηση και εϋλάβεια, η Τοπική Έκκλησία της Δημητριάδος υποδέχθηκε (30/11) στον Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου άπότμπα του ιερού Λειψάνου του νεοφανούς Όσιου Γεωργίου του Νέου Όμολογητού, του Καρσλίδου. Τό ιερό Λείψανο μετέφερε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος και υποδέχθηκε ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνάτιος, επικεφαλής του ιερού Κλήρου και πλήθους εϋλαβών συμπολιτών μας, ένώ πλαισίωσαν άνδρες και γυναίκες, ένδεδυμένοι ποντιακές παραδοσιακές φορεσιές, άπό τον Σύλλογο Ποντίων φοιτητών Βόλου «Οί Άργοναύτες» και την Ένωση Ποντίων Μαγνησίας. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό χοροστάπησε ο Σεβ. κ. Παύλος, τον όποιο άδελφικώς προσφώνησε ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνάτιος.

Ό Σεβασμιώτατος εξέφρασε την ευγνωμοσύνη της Τοπικής μας Έκκλησίας για την προσγενομένη τιμή προς τη Μητρόπόλη μας και συνεχάρη τον φιλοξενούμενο Αρχιερέα για τό πολύπλευρο και πολύμοχθο πνευματικό και έθνικό έργο που έπιτελεί στην άκριτική Δράμα. Άπό τη δική του πλευρά, ο Σεβ. κ. Παύλος εϋχαρίστησε για την τιμητική πρόσκληση και εϋχήθηκε «η Χάρις του Όσιου Γεωργίου να έμπνέει όλους, τον Έπίσκοπο, τον ιερό Κλήρο και τον λαό της Τοπικής μας Έκκλησίας, για να άποκτήσουμε τό χάρισμα της όμολογίας του Κυρίου Ίησου Χριστού, σε εποχή που έπιχειρείται η άποχριστιανοποίηση της κοινωνίας μας». Τέλος, ό κ. Παύλος αναφέρθηκε, με συγκίνηση, στο πρόσωπο του άειμνήστου Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, του άπό Δημητριάδος, άπό τά χέρια του όποίου δέχθηκε την Αρχιερωσύνη και μίλησε με συγκίνηση για εκείνον, με τον όποιο συνέδεσε τη ζωή του άπό τά νεανικά του χρόνια.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σέ έόρτια εκδήλωση Όμνου και Λόγου προς τιμήν της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αικατερίνης στόν Ίερό Καθεδρικό Ναό Θείας Αναλήψεως Κατερίνης έψαλε (25/11) η Χορωδία της Σχολής Βυζ. Μουσικής της Τοπικής μας Έκκλησίας, υπό τη δ/ση του Πρωτοψάλτου και Καθηγητού κ. Ίωάννου Σχώρη, προσκεκλημένη της Ίερας Μητροπόλεως Κίτρους και Κατερίνης. Στην εκδήλωση συμμετείχε, επίσης, η Χορωδία «Βυζαντινοί Μελωδοί» της Γ.Ε.Χ.Α. Κατερίνης.

Η τέλεια έναρμόνιση μέλους και ίσοκρατήματος, οι ζεστές φωνές των καλλικέλαδων χορωδών και η πιστή έκτέλεση των επίκαιρων ύμνων χάρισε πρωτόγνωρες μουσικές στιγμές στους παρευρισκόμενους πιστούς, όδηγώντας σε μία άπό κοινού έμμελή προσευχή προς την Αγία Αικατερίνη. Ακολούθησε όμιλία του Δ/ντου της Σχολής μας Αρχιμ. Έπιφανίου Οικονόμου, Ίεροκήρυκος της

Ίερας Μητροπόλεως Δημητριάδος, ό οποίος ανέπτυξε τό θέμα: «Μάρτυρες, η δόξα της Έκκλησίας». Κλείνοντας την εκδήλωση ο Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος, άφου συνεχάρη τους χορωδούς για τη θαυμάσια ψαλμωδία τους και τον όμιλητή για τον μεστό του λόγο, αναφέρθηκε στο έργο σπή ζωή και τό μαρτύριο της Αγίας Αικατερίνης και στο υγιές παράδειγμα που άποτελεί η άμετακίνητη πίστη της Αγίας για τον σύγχρονο άνθρωπο.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 37ο • Άρ. Φύλλου 451-452 • Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2018

Έκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ίγνάτιος
Διευθυντής: Αρχιμανδρίτης Έπιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική έπιμέλεια: Χρίστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Άντωνάκη
Έκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΛΜΟΣ
Ίδιοκτησία: Ίερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΤΟ 10ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε (18/11), στο Πν. Κέντρο της Ίερῆς Μητροπόλεώς μας, τό 10ο Φεστιβάλ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, πού διοργάνωσε ὁ Σύνδεσμος Ἱεροψηλῶν τῆς Ίερῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Ὅσιοι Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης», ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί μέ τήν χορηγία τῆς Περιφέρειας Θεσσαλίας. Στό σπουδαῖο αὐτό μουσικολογικό γεγονός παρέστησαν ἡ Ὑφυπουργός Ἐσωτερικῶν κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας καί Β. Σποράδων κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, ὁ Θεματικός Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Γεώργιος Καλτσογιάννης καί πλῆθος φιλόμουσων ἀκροατῶν. Τό Φεστιβάλ ἦταν ἀφιερωμένο στήν μνήμη τοῦ Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου καί συμμετείχαν:

Α. Ὁ Μικρός Βυζαντινός χορός τῆς Ὁμοσπονδίας Συλλόγων Ἱεροψηλῶν Ἑλλάδος, ὑπό τή δ/νση τοῦ Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Ίερῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς κ. Φωτίου Κετσετζῆ,

Β. Ὁ Βυζαντινός Χορός τοῦ Σωματείου Ἱεροψηλῶν Θεσσαλονίκης, ὑπό τή δ/νση τοῦ Ἄρχοντος Ὑμνωδοῦ τῆς Μ.τ.Χ.Ε. κ. Φωτίου Τζανίδη καί

Γ. Ὁ Βυζαντινός Χορός τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψηλῶν τῆς Ίερῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὑπό τή δ/νση τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ ἱ.Ν. Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βόλου καί καθηγητοῦ Βυζ. Μουσικῆς κ. Δημητρίου Χατζηγεωργίου.

Ὅλες οἱ Χωρωδίες ἀπέδωσαν ἐξαιρετικά, μέ ἀπόλυτη πιστότητα καί συνοχή, ἱερά μελωδήματα πού συνέθεσε καί ἐτέλεσε, μέ τόν δικό του ἰδιαίτερο καί ξεχωριστό τρόπο, ὁ ἀείμνηστος Πρωτοψάλτης Χρυσάνθος Θεοδοσοπούλος καί ἀέσπασαν τόν δίκαιο ἔπαινο καί τό θερμό χειροκρότημα τοῦ κοινῶν. Τήν ἐκδίλωση ἔκλεισε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τούς συντελεστές τοῦ Φεστιβάλ καί τόνισε ὅτι «ὄλοι μας, ὁ Ἐπίσκοπος, οἱ Κληρικοί, οἱ Ψάλτες, οἱ ἄρχοντές μας καί ὁ λαός μας συμμετέχουμε σέ μία κοινωνία τέχνης ἀλλά καί Λατρείας. Ὁ ἱεροψηλικός κόσμος ἐκπροσωπεῖ ὅλες τίς τάξεις τοῦ λαοῦ μας καί συνεχίζει τήν παράδοση μέ μορφές σάν τόν ἀείμνηστο Χρυσάνθο, πού σφραγίζουν τήν ἐποχή τους, κρατοῦν ζωτανή τήν παράδοση, μεταδίδουν τό φῶς στους νεώτερους». Ἀμέσως μετά, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένειμε, μετά θάνατον, στόν ἀείμνηστο Πρωτοψάλτη Χρυσάνθο Θεοδοσοπούλο, τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, τήν ὁποία παρέλαβαν οἱ δύο ἐκ τῶν τεσσάρων θυγατέρων του.

Ο ΒΟΛΟΣ ΤΙΜΗΣΣΕ ΛΑΜΠΡΩΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟ ΤΟΥ

Πάνδημος ἦταν καί φέτος ὁ ἑορτασμός τοῦ Πολιούχου τοῦ Βόλου Ἁγίου Νικολάου, μέ ἐπίκεντρο τόν περικαλλή ὁμῶνυμο Μητροπολιτικό μας Ναό. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, τόν ὁποῖο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός καί Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καί πλῆθος Κληρικῶν τῆς Μητροπόλεως μας. Παρέστησαν ὁ Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρῆστος Μπουκῶρος καί μέγα πλῆθος πιστῶν. Τούς φιλοξενούμενους Ἱεράρχες προσφώνησε ἀγαπητικῶς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, ἐκφράζοντας τήν εὐγνωμοσύνη τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας γιά τήν εὐλογητή παρουσία τους στή χαρά τῆς Πανηγύρεως. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος διεξῆλθε τόν βίο καί τήν προσωπικότητα τοῦ τιμωμένου Ἁγίου τῶν Ναυτικῶν καί τόνισε ἰδιαίτερα τούς πολυμύχθους ἀγῶνες του γιά τή διαφύλαξη ἀνόθευτης ἀπό τίς αἵρέσεις τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, γιά τήν ἀνάπτυξη δικτύου φιλανθρωπικῶν δομῶν, προκειμένου νά στηριχτοῦν τά ἐμπερίστατα μέλη τῆς Ἐπισκοπῆς του, ἀλλά καί γιά τό πλῆθος τῶν χαρισμάτων καί ἀρετῶν του, πού τόν κατέστησαν «κανόνα πίστεως, εἰκόνα πραόπτου καί ἐγκρατείας διδάσκαλον». Ὁ κ. Χρυσόστομος τόνισε ὅτι «ζοῦμε σέ ἐποχή ὅπου παραπρεῖται τάση ἀποϊεροποιήσεως τῆς κοινωνίας, ἐκμηδενισμοῦ τοῦ Θεοῦ καί τοποθέτησής Του ἐκτός τοῦ δημόσιου βίου, τῶν σχολείων, τῆς οἰκογένειας. Οἱ ἄνθρωποι πού ἐργάζονται γιά ὅλα αὐτά βρίσκονται σέ σύγχυση... Ὅσοι ἐπιχειροῦν νά νομιμοποιήσουν τήν ἀμαρτία, ἡ ἀκόμα καί συνταγματικῶς νά θέσουν ἐκ ποδῶν τήν Ἐκκλησία καί ὁμιλοῦν γιά οὐδετεροθηρσκεία, πού σημαίνει ἀδιαφορία γιά τόν Θεό, εἶναι δυστυχεῖς. Ὅστόσο, ὁ Ἅγιος Νικόλαος περιμένει τή μετάνοια καί τήν ἐσωτερική ἀνακαίνισή τους μέσα στήν Ἐκκλησία». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσόστομο, συνιευρουγούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βελεστίνου κ. Δαμασκηνοῦ, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν Θεῖο Λόγο, καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Παρέστησαν ἡ Ὑφυπουργός Ἐσωτερικῶν κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη, ὁ Βουλευτής Μαγνησίας κ. Χρῆστος Μπουκῶρος, ἡ

Ἀντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας καί Βορείων Σποράδων κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, ὁ Θεματικός Ἀντιπεριφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Γεώργιος Καλτσογιάννης, ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀχιλλέας Μπέος, οἱ ἐπικεφαλῆς τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Πυροσβεστικῶν καί Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καί πλῆθος Χριστιανῶν, πού ἔσπευσαν νά προσκυνήσουν τόν Προστάτη καί Πολιούχο μας. Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκολούθησε ἡ λιτάνευση τῆς Ἱερῆς Εἰκόνας καί τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων Νικολάου καί Γεωργίου τοῦ Καρσλίδου στούς δρόμους τῆς πόλης, ὑπό τούς ἤχους τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου, μέ κατάληξη τήν παραλία, ὅπου τελέστηκε ἡ Ἀρτοκλασία. Ἀκολούθως, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, στόν καθιερωμένο ἐόρτιο καιρετισμό του, εὐχαρίστησε τόν Σεβ. Μητροπολίτη Μάνης κ. Χρυσόστομο γιά τή φιλόφρονα ἀνταπόκρισή του στήν πρόσκληση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας νά τιμήσει τόν Πολιούχο μας. Ἀναφέρθηκε στό πρόσωπο τοῦ «παπποῦ» μας Ἁγίου Νικολάου, «πού εἶναι κανόνας πίστεως, πραότητας, ὑπόδειγμα ἐγκρατείας, πού προστατεύει τά τέκνα του καί τά εὐχαριστεῖ γιά τήν ἀγάπη καί τήν ἀφοσίωση. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος γνωρίζει ὅτι τά παιδιά του, αὐτά τά χρόνια τῆς κρίσης, στάθηκαν φιλόφρονα στούς ἐμπερίστατους ἀδελφούς μας, ἀκολουθώντας τό δικό του παράδειγμα. Μᾶς εὐχαριστεῖ ὁ Ἅγιος γιά τήν ἐνόπτια, πού σφυρηλατοῦμε μέ ἐπίκεντρο τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας. Θά μιλοῦσε τοῦτες τίς μέρες στούς ἱερεῖς μας καί θά τοῦς στήριζε ἠθικά, ὑπεθυμίζοντας πρὸς πάσα κατεύθυνση ὅτι ὅποιοι τά ἔβαλαν μέ τήν Ἐκκλησία δέν εἶχαν καλό τέλος, νικήθηκαν ὅσοι περιφρονοῦν τό ἔργο τῶν Ἱερέων, τό ἔργο τῆς μάνας τοῦ λαοῦ, τῆς Ἐκκλησίας μας. Θά τοῦς ἔδινε κουράγιο καί δύναμη καί θά τοῦς ἔλεγε ὅτι, ὅπως καί στήν δική του ἐποχή, μετά τόν Θεό, ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων, πού εἶναι Πατέρες πατέρων, εἶναι αὐτή πού στηρίζει καί προστατεύει τούς ἱερεῖς. Πατέρες πατέρων εἴμαστε, αὐτούς ὑπερασπιζόμαστε καί αὐτούς θά ὑπερασπιστοῦμε πάση θυσία, γιά νά μὴν περιφρονηθοῦν, νά μὴ νιώσουν ὅτι σ' αὐτόν τόν μαρτυρικό τόπο, στόν ὁποῖο ἐργάζονται θυσιαστικῶς, εἶναι παραγκωνισμένοι. Εἶθε νά φανοῦμε ἄξιοι τῶν περιστάσεων!»

**«Σοφοί» κυβερνοῦν καί σήμερα τόν κόσμο.
Βέβαιοι, ἀλαζόνες καί δυστυχῶς, ἀμετανόητοι.
Οἱ ἀποτυχίες τους δέν τούς πτοοῦν...**

Θαυμαστές μιᾶς ἄλλης σοφίας

Ἐναμφισβήτητα, πρέπει νά νιώθουμε εὐλογημένοι, γιατί ζοῦμε σέ μία περίοδο πού, ἂν μή τι ἄλλο, ξέρομε τί εἶχε γίνει πρὶν ἀπὸ 2000 καί κάτι χρόνια. Γεφυρώθηκε τό χάσμα ἀνάμεσα στόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Ὁ κόσμος πού, γιά χιλιάδες χρόνια, ἔμοιαζε μέ τό ἀπολωλὸς πρόβατο, ἔγινε τό πρόβατο πού ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου, βρῆκε. Καί γιά μία ἀκόμη χρονιά, καλοῦμαστε νά γίνουμε ὅλοι ταπεινοὶ προσκυνητὲς τοῦ νεογέννητου βρέφους, ὅπως τότε οἱ Ἄγγελοι, οἱ ποιμένες καί οἱ Μάγοι. Ἄλήθεια, ὅμως, σέ ποιά κατηγορία τῶν προσκυνητῶν ἀνήκουμε; Τῶν Ἀγγέλων; Τῶν ποιμένων; Τῶν Μάγων; Ἡ μήπως τῶν ἀρχόντων τῆς ἐποχῆς, πού παρέμειναν ἀμετοχοὶ σπὴν ἀλλαγὴ τοῦ κόσμου πού ἔφερε ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ;

Ἀπὸ τί μία οἱ ποιμένες. Φιλόθρησκοι, ἀπλοὶ καί πιστοὶ ἄνθρωποι. Ἄγνοοι βοσκοὶ τῆς Βηθλεέμ. Ἄνθρωποι μέ ἐλπίδα στόν Θεό. Ἄνθρωποι τῆς εἰρήνης. Ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ Μάγοι. Ἐθνικοὶ εἰδωλολάτρες. Μεγιστάνες καί τρανοὶ. Σοφοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μορφωμένοι, πλούσιοι, μέ ἐξουσία, γνώση, κοσμικὴ δόξα, ἀλλὰ μέ ἀγαθὴ διάθεση καί καλοπροαίρετη ψυχή. Μέ ἀγάπη γιά τὴν ἀλήθεια καί ζωηρὸ πόθο γιά τὴ σωτηρία. Ξεκινοῦν ἀπὸ μακριά, κάνοντας ταξίδι γεμάτο κινδύνους καί μέ ἀποτέλεσμα ἀβέβαιο. Βλέπουν μόνον ἓνα ἀστέρι. Τίποτε ἄλλο δέν γνωρίζουν. Στηρίζονται μόνον σέ μία προφητεία: Ὅταν γεννηθεῖ ἓνας βασιλιάς, τό ἀστέρι θά λάμψει. Ἄλήθεια, τί σκέπτονται στό ταξίδι; Ἴσως, γιά τό ἀνάκτορο πού φιλοξενεῖ τό νεογέννητο. Ἴσως, τοὺς ἐπισήμους πού τοῦ παραστέκουν. Ἴσως, τὰ δῶρα πού θά δεχτεῖ. Καλοῦ κακοῦ, ἔχουν ἐτοιμάσει κι ἐκεῖνοι κάτι ἀντάξιο: Σμύρνα, χρυσὸ καί λίβανο. Κάποτε φτάνουν. Εἶναι βέβαιο πὼς αὐτὸ πού συναντοῦν ἦταν ἐντελῶς ἔξω ἀπὸ τίς προσδοκίες τους. Ἐλάτε, ὅμως, νά θαυμάσουμε, ὄχι τὸν κόπο τους, ὄχι τὴν σοφία τους, ὄχι τὰ δῶρα τους, ἀλλὰ τὴν ἐτοιμότητά τους νά δεχτοῦν ἓνα ἀσήμαντο νεογέννητο βρέφος ὡς βασιλιά. Τί ἀνατροπὴ σχεδιασμῶν, τί ἐτοιμότητα προσαρμογῆς, τί προθυμία ἀπαρνήσεως κάθε κοσμικῆς λογικῆς!

Ὅντως, ἀξιοθαύμαστο τό γεγονός αὐτὸ τῆς πίστεως τῶν Μάγων. Δέν κλονίζονται ἀπὸ τό θέαμα τῆς περιφρονημένης ἀγίας Οἰκογένειας. Δέν ἀμφιβάλουν πὼς ἔφτασαν ἐκεῖ πού εἶχαν ὀρίσει ὡς προορισμὸ τους. Πιστεύουν πὼς τό ἀπροσάταυτο νεογέννητο δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνας Βασιλιάς, ἀλλὰ ὁ μοναδικὸς Βασιλιάς ὅλου τοῦ κόσμου, μέ οὐράνια προέλευση καί καταγωγή. Μέ παγκόσμια ἐξουσία. Αὐτὸν ἔρχονται νά προσκυνήσουν. Τὸν ἄγνωστο καί ἄλλοεθνή βασιλέα, τὸν ξένο γιά αὐτούς. Καί ἀφήνουν τὴ χώρα τους, τὴ μακρινὴ ἀνατολή, καί σπεύδουν νά τὸν ἀναγνωρίσουν ὡς δικὸ τους Βασιλιά καί νά ἐναποθέσουν στοὺς βρεφικὸς πόδες Του τὴν πίστη τῆς ψυχῆς τους καί τὴ λατρεία τῆς καρδιάς τους. Τὴν ταπείνωση, τὴν εὐσε-

βεια καί τὴν εὐλάβειά τους. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὁ Ἡρώδης. Ἄπιστος καί ἀσεβής. Ἐμπαθής. Χριστομάχος. Οἱ μάγοι τὸν ἀποφεύγουν. Δέν παρασύρονται, δέν παγιδεύονται ἀπὸ τίς κολακεῖες του.

Καί τώρα, ἄς ἐπιστρέψουμε σπὴν ἐποχὴ μας. Τὴν ἐποχὴ πού νομίζει πὼς προοδεύει καί ἐξελίσσεται. Σήμερα οἱ σοφοὶ προτιμοῦν τὸν Ἡρώδη. Μπορεῖ νά μὴν ἀρπάζουν τό σπαθὶ γιά νά ἐξολοθρεύσουν νεογέννητα. Ξέρον, ὅμως, νά σκοτίζουν μέ τὸν λόγο, τὴν εἰρωνεία, τὴν περιφρόνηση. Γιά τοὺς σοφοὺς τοῦ 21ου αἰῶνα, ὁ Χριστὸς εἶναι μιὰ ἀσήμαντη ὑπαρξη, προορισμένη νά στηρίξει ἀφελεῖς καί ἀμόρφωτους. Τότε οἱ σοφοὶ κέρδισαν τὴ μεγάλη ἀλήθεια: πὼς ἡ λογικὴ δέν ἀρκεῖ γιά νά προσεγγίσουμε τό νόημα τῆς ζωῆς. Πὼς οἱ ὑπολογισμοὶ δέν ὀδηγοῦν σπὴν εὐτυχία. Πὼς οἱ σχεδιασμοὶ δέν φέρνουν τὴν εἰρήνη στόν κόσμο. Σήμερα οἱ σοφοὶ ξαναγυροῦν πίσω καί μέ ἀφέλεια παλεύουν μόνον μέ τὴν ἔρευνα τῆς διάνοιας καί τίς τεχνολογικὲς ἐφευρέσεις νά ξεδιψάσουν τὴν ψυχὴ τους καί νά δώσουν λύσεις στό ἀνθρώπινο δράμα. Ἀπέστρεψαν τό πρόσωπο ἀπὸ τό ἀστέρι τῆς Βηθλεέμ καί βάλθηκαν νά ἀκολουθοῦν τοὺς προβολεῖς τῆς ἀνθρώπινης ἀλαζονείας. Ταυτίστηκε ἡ γνώση μέ τὴν τεχνολογία καί χάθηκε ἡ γνώση πού πηγάζει μέσα ἀπὸ τὴν αὐτογνωσία, τὴ σχέση μέ τὸν συνάνθρωπο καί τὴν ταπεινοφροσύνη. Ἄντὶ οἱ σοφοὶ νά γίνουν ἠγέτες πορείας πρὸς τὰ μεγάλα καί τὰ οὐσιώδη τῆς ζωῆς, βάλθηκαν νά ὑπερασπιστοῦν τὴ βασιλεία τοῦ «νέου Ἡρώδη», πού ξέρει μόνον νά κυβερνᾷ μέ τὴν ἰσχὺ τῶν ἀριθμῶν καί τῶν μηχανῶν.

Γιά ὅλους ἦρθε ὁ Χριστὸς, πλούσιους καί φτωχοὺς, μορφωμένους καί ἀμόρφωτους, διάσημους καί ἄσημους. Μόνον μιὰ κατηγορία ἀνθρώπων δέν θά βρεῖ ποτὲ τὸν δρόμο γιά τὴ φάτνη: εἶναι ἐκεῖνοι πού νόμισαν πὼς ὁ ἄνθρωπος ἔγινε θεὸς κι ἔτσι ἀποφάσισαν νά βγάλουν τὸν Θεὸ ἀπ' τὴ ζωὴ τους.

«Σοφοί» κυβερνοῦν καί σήμερα τὸν κόσμο. Βέβαιοι, ἀλαζόνες καί δυστυχῶς, ἀμετανόητοι. Οἱ ἀποτυχίες τους δέν τούς πτοοῦν, οἱ αἱματοχυσίες τῶν σχεδιασμῶν τους δέν τούς προβληματίζουν. Ἀπὸ πού ἀντλοῦν τό κύρος τους; Πολλὲς φορές ἀπὸ μᾶς, πού παρασυρόμαστε στόν θαυμασμὸ γιά ἐγκόσμια ἐπιτεύγματα καί περγαμνές. Ἦρθε ὁ καιρὸς νά γίνουμε θαυμαστές μιᾶς ἄλλης σοφίας, ἐκείνης τῶν εὐσεβῶν μάγων. Κι ἴσως τότε νά ἀνδεικτοῦν τέτοιοι μάγοι καί σήμερα, ὥστε ὁ κόσμος νά ἀτενίσει τὸν ἀστέρα ἐκείνης τῆς νύχτας.

Ἄς εἶναι τὰ φεινὰ Χριστούγεννα ἀληθινὴ ἀρχὴ νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς.

**Τοῦ Ἀρχιμ. Καλλινίκου Γεωργακοπούλου,
Προϊσταμένου Ἱ.Ν. Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βόλου**

